

Realitat vs fantasia

A.C. Falla Els Vents 2026

Telf: 96 111 26 67 - 661 551 726
administracion@decsumiport.com

Makita[®]
Distribuidor Oficial

SAGUNTO CASH

CASH & CARRY

*Calidad, ahorro y atención
a nuestros clientes*

 96 187 23 11

 administracion@saguntocash.com

**C/ Aceria 27B Pol. Ind. Ingruinsa
Pto de Sagunto (Valencia)**

**Horario de atención al público
9.00h. a 14.00h - 16.00h. a 19.00h.
Los sábados de 9.00h. a 14.00h.**

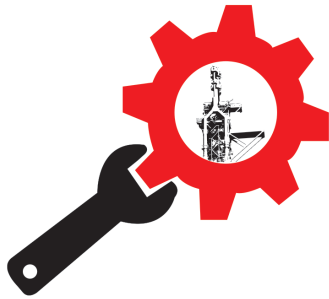
El Cortijo Andaluz

PARA TAPEO Y PICOTEO

Comida típica y variada de Andalucía y en especial
sus patatas bravas

Avda. Mediterráneo, 85 Puerto de Sagunto
Tfno. 96 118 30 20

dec

SUMIPOINT

suministros industriales
hidraulicos - neumaticos

Telf: 96 111 26 67 - 661 551 726
administracion@decsumiport.com

Makita[®]
Distribuidor Oficial

VISTALIA[®]
ÓPTICA
ARIZA

**US
DESITJA
BONES
FALLES**

**AVD. ARQUITECTO ALFREDO SIMON Nº46
TEL. 96 082 23 10**

Edita

A.C. Falla Els Vents

Tirada

440 Exemplars impresos

Tirada infinita a:

llibretsdefallesvalencia.es/pdfs/elsvents26.pdf

Coordinació

Estibaliz Bosch i Díaz

Equip de llibret

Estibaliz Bosch i Díaz

Ana María Blanch i Martínez

Crítica

Mónica Murria i Esteban

Ana María Blanch i Martínez

Maquetació

Yogur de Fresa

Equip de publicitat

Chema Falcón i Ruiz

Raquel Fuertes i López

Fotografies

Arxiu A.C. Falla Els Vents

Depòsit legal

V-2952-2018

El llibret ha participat en la convocatòria dels premis de la Generalitat per a la promoció de l'ús del valencià de l'any 2026.

El present llibret participa en els Premis de les Lletres Falleres.

A.C. Falla Els Vents no es responsabilitza de les opinions de les persones col·laboradores amb el present llibret.

Falles de Sagunt, Festa d'Interés Turístic Nacional i Patrimoni Inmaterial de la Humanitat per UNESCO.

Instagram

Facebook

TikTok

D | Diputació
V | de València

GENERALITAT
VALENCIANA

OBRI AQUEST LLIBRET
NO PER A FUGIR DE LA REALITAT,
SINÓ PER ENTENDRE
COM LA FANTASIA POT MILLORAR-LA.
T'ATREVEIXES A FER EL PAS?

La portada

ea nostra portada plasma la temàtica central del nostre llibret: La dualitat entre la Realitat i la Fantasia i com estos dos universos coexistixen dins de nosaltres.

En una meitat, el color, el món màgic i la imaginació sense límits que qualsevol xiquet o xiqueta somia i creu: dracs, fades, castells i criatures. Els ulls tancats del xiquet i xiqueta representen la llibertat de somiar sense lligams.

En contraposició, l'altra meitat ens retorna la mirada sòbria de l'edat adulta. Dominada per tons pastel i entorns quotidians, reflectix la càrrega de la responsabilitat, el treball i les obligacions del dia a dia. No és tristesa, sinó la serietat que imposa la realitat tangible.

Hem de trobar la clau per a poder unir les dos meitats, ja que esta línia divisòria ens recorda que no som l'una sense l'altra. El món màgic que somiem quan som menuts i menudes és el combustible necessari per a navegar a la realitat.

Articles sobre La infància

Pròleg

**Ana Maria Blanch
i Martínez**
006

Salutacions
010

El cor de Lira

**Shaima Arbaoui
i Dahmani**
028

Trobada
intergeneracional
Estibaliz Bosch i Díaz
034

El xiquet que seràs
Germán Jiménez
046

Ricardo i Mila:
una vida entre fires,
llums i somriures
Sandra Rubio i Muñoz
062

Els somnis d'una mare
**Encarna Mayordomo
i Belda**
068

Quan una xiqueta
viu un conte de veritat
Noa Barea i Encinas
074

La Falla

Presidència 2026

**Luis Eugenio Sáez
i Vargas**
078

Fallera Major 2026
Carla Verdugo i Rubio
082

Executiva adulta
086

Comissió adulta
088

Falla gran
**Una falla
de fantasia**

Artista/Dani Barea i Ortíz
092

Socis i sòcies d'honor
100

Actes 2026
104

Resum 2026
106

Fallera Major
Infantil 2026

**Martina Rivas
i González**
114

Executiva infantil
118

Comissió infantil
119

Falla infantil
**On la fantasia
floreix**

Artista/Dani Barea i Ortiz
120

Resum 2025
126

Articles sobre la igualtat

Morvedre: Handbol
en femení, espai segur
i lluita per la igualtat

Albert Lluca i Juesas
134

Despertar
de l'encanteri:
els contes
que ens van contar
i les veritats
que descobrim

Laura Antoni i Piedad
144

Una història de futbol
Jéssica Saez i Ortega
148

És el bullying
un problema social?
**Isadora
de las Heras
i Salinas**
156

Encreuats feministes
162

Publicitat
168

Cloenda

Maria Beneyto,
la 'Dona forta'
de la literatura
de postguerra
204

Un faller amb el cor
de mariner
206

Pròleg

Ana Maria Blanch i Martínez
Col·laboradora de llibret

Quan som menuts o menudes,
el món es veu d'una forma totalment diferent.

Una caixa de cartó pot convertir-se en un vaixell
o un castell, uns calcetins poden ser personatges de contes,
i inclús un arbre pot arribar a ser un gegant amistós.

La visió que tenim del món quan som nens i nenes
és tan màgica que no hi ha límits a la nostra fantasia.
Els nostres companys i companyes de classe es convertixen
en guerrers i guerreres medievals, els nostres
iaios tenen superpoders i els núvols poden arribar
a transformar-se en animals fantàstics, dracs que ens miren
i cuiden des del cel. Eixa forma d'entendre la vida,
l'apliquem al món real i creiem en follets i fades, en ratolins
que entren a la nit a la nostra habitació i ens canvien
diners o regals per les dents o queixals que ens van caient,
i en reis màgics que la nit del cinc de gener, omplien
les cases de regals, sempre què ens hem portat bé.

La mirada fantàsica ens acompanya durant
tota la nostra vida, encara que, al fer-nos majors,
es va diluint entre horaris i responsabilitats. Amb els anys,
aprenem a posar límits, i de la mateixa manera, també
limitem eixa visió meravellosa i màgica amb la qual
contemplàvem el món.

Un dels meus llibres favorits, és i serà La Història
Interminable, de Michael Ende.

Recorde llegir el llibre per primera vegada en onze
o dotze anys, i fascinar-me el món de Fantasia, la torre
de Marfil i l'Emperatriu Infantil, Atreyu i Bastian.

Per a mi era una novel·la d'aventures meravelloses, plena d'éssers increïbles.

Però al tornar a llegir-lo amb uns anys més, vaig comprendre que el fil invisible que unia la fantasia i la realitat està present i que tan sols fa falta una rialla, un record, una olor, perquè la realitat s'aparte i em deixi mirar altra vegada amb els ulls de la xiqueta que era.

Aquesta novel·la ens ensenya que la fantasia i els somnis són inesgotables. Sols hem de no oblidar que la imaginació és una força poderosa que pot modelar la nostra realitat.

Al nostre món, el de les falles, viu també esta dualitat entre la fantasia i la realitat. Com si no, podríem crear mons fantàstics des de trossos de cartó i fusta, figures que desafien la llei de la gravetat, amb colors brillants i vius, que fan delectar la visió a tothom que s'apropa. Però al mateix temps, estos ninots reflecteixen la realitat del món actual: polítics corruptes, sobirans aprofitats, reclamacions ciutadanes i també un crit per les llibertats i la igualtat d'oportunitats.

Així que, no perdam eixa part de fantasia que segur tenim dintre. Recuperem la màgia i la imaginació.

I si encara poguérem escoltar la veu d'aquell xiquet o xiqueta que vam ser?

Tal vegada, aleshores, la realitat no seria tan rígida i la fantasia no estaria tan lluny,

“FANTASIA NO TÉ FRONTERES” - La Història Interminable. Michael Ende

Vicente J. Mompó i Aledo

President de la Diputació de València

quan les Falles arriben, el poble valencià se transforma. Els carrers s'omplien de colors, de música i de vida; i en cada casal renaix l'esperit d'un poble que sap somiar en veu alta. Somiar és, en definitiva, una de les coses que millor sabem fer les valencianes i els valencians: somiar en un monument que emocione, en una nit de focs inoblidable o en eixe reconeixement que fa justícia a l'esforç de tot un any.

El tema d'enguany del vostre llibret, eixa comparació entre la realitat i la fantasia, entre lo que vivim i lo que imaginem, és, al meu entendre, una preciosa manera de resumir lo que són les Falles: un pont entre el món real i el dels somnis. Perquè

en cada artista faller, en cada comissió, hi ha un infant que continua creient que la bellesa, l'art i la convivència poden canviar el món, encara que siga per uns dies.

Els somnis que perseguim, com els vostres, no sempre se complixen en un instant. Alguns esperen, alguns creixen en nosaltres i altres ens sorprenen quan menys ho esperem. Però tots, de manera silenciosa, ens ensenyen a mirar la vida en esperança.

Jo crec que tots, d'una manera o altra, continuem caminant cap a ells. I en eixe camí, escoltar al nostre xiquet interior és fonamental. És ell qui ens recorda per què fem lo que fem, per què estimem el nostre poble i per què defensem, des de la Diputació de València, les nostres tradicions en la mateixa passió en què se van crear.

Des de la institució que tinc l'orgull de presidir, treballem cada any per mantindre viva la flama de les Falles, recolzant les comissions, les juntes locals i el Gremi d'Artistes Fallers, que és una autèntica escola d'ofici, creativitat i identitat valenciana. Perquè ajudar al món faller és també ajudar a conservar la nostra cultura, la nostra llengua i la nostra manera d'entendre la vida.

Gràcies, Falla Els Vents, per seguir fent del vostre llibret un espai de reflexió i de valenciania, on la fantasia i la realitat s'ajunten per recordar-nos que els somnis, quan se viuen en il·lusió, acaben convertint-se en vida.

Bones falles!

Darío Moreno i Lerga

Alcalde de Sagunt

hi ha somnis que naixen amb la innocència de la infantesa i que, amb el temps, es transformen en metes capaces de canviar el rumb de les nostres vides. De jove, somiava amb voler, amb cuidar, amb servir a la meua ciutat. No era un somni fet de fum o de fantasia passatgera, sinó d'eixe anhel profund que es guarda en el cor. Hui, en dirigir-me a vosaltres com a alcalde de Sagunt, comprove que la vida, a vegades, ens regala la major de les fortunes: que els somnis es complisquen.

Les Falles són precisament això, el testimoniatge que la il·lusió, la imaginació i l'esforç poden materialitzar el que ahir semblava impossible.

De l'espurna d'un esbós sorgix un monument que, com els somnis, s'alça per a recordar-nos que l'irreal pot tornar-se real si hi ha mans i cors disposats a creure.

En la Falla Els Vents sou un exemple viu d'això. La vostra energia, el vostre compromís i la vostra creativitat bufen com els vents que donen nom a la vostra comissió, una força que arrossega, que impulsa i que plena de vida els nostres carrers. Enguany, en triar com a fil conductor els somnis, heu encertat en l'espill en el qual mirar-nos, perquè la nostra ciutat, com les Falles, es construïx de somnis que es fan realitat amb la unió i la fe de tots.

Vull agrair de tot cor a les vostres Falleres Majors, que amb la seua força i el seu lliurament personifiquen la tradició de les nostres festes. I als vostres presidents, que amb treball callat i constant fan possible que la flama de Els Vents brille amb més força cada any. Gràcies a ells, a vosaltres, a tots els fallers i falleres que poseu ànima i temps en esta comissió, perquè sense el vostre esforç res seria igual.

Les Falles són memòria i present, però també una promesa de futur. Són el recordatori que la nostra ciutat batega amb la passió d'un poble que somia en gran i que mai deixa de fer-ho. Que la pólvora continue despertant els nostres sentits, que la música continue marcant el nostre pas, que la flama de les Falles illumine sempre el camí. I que mai falte un somni nou que perseguir.

Que visquen les Falles!

Patricia Sánchez i Mínguez

Regidora de Festes i Cultura Popular

És per a mi un honor dirigir-vos unes paraules en aquest llibret, que cada any és molt més que un recull d'articles i imatges; és el reflex de la nostra identitat, del nostre esperit festiu i de la passió per la nostra festa. Enguany, en aquest camí cap a les Falles 2026, tres noms brillen amb especial llum dins la nostra comissió: Martina, Luis i Carla, els representants per a aquest exercici. Vosaltres sou l'espurna que encén la il·lusió de tota la Falla Els Vents, la veu i la tendresa que ens recorda per què estimem tant aquesta festa. Que cada acte, cada aplaudiment i cada instant viscut en aquest any màgic siga per a vosaltres un record ineborrable. Perquè ser representant no és només

portar una banda o un estendard, és ser el cor i l'orgull d'una família fallera que vos acompanya i vos recolza en tot moment.

El tema del llibret d'enguany ens convida a jugar entre dos mons: la realitat i la fantasia. Si pense en la Patricia xiqueta, recorde una xiqueta plena de curiositat, amb somnis que oscil·laven entre professions tan diverses com la criminologia o la Guàrdia Civil. Hui, la realitat m'ha dut pel camí dels Recursos Humans i les Relacions Laborals, però la veritat és que aquells somnis de la infantesa encara ressonen dins de mi i no descarte, algun dia, donar-los forma. Al capdavant, qui diu que els somnis tenen caducitat? Potser les Falles 2026 siguen també una oportunitat per reinventar-nos, per posar en valor allò que som i tot el que encara volem ser.

Ser mare, m'ha obert un ventall nou de fantasies. La maternitat és, sense dubte, la fantasia més bonica i inesperada, capaç de donar color a la rutina i de recordar-me la importància d'escoltar la meua xiqueta interior. És ell qui em recorda que els adults també podem somiar, i que els somnis, grans o menuts, són els que donen sentit al camí que recorrem. Com les falles, que any rere any es reinventen, també nosaltres trobem nous motius per il·lusionar-nos i somiar en un futur millor.

Ara bé, no puc deixar passar l'oportunitat de parlar d'una realitat que pesa en moltes famílies: la conciliació. Les mares i pares sabem el que significa córrer contra el rellotge, arribar a tot i, moltes vegades, sentir que mai és prou. Si a això afegim la responsabilitat pública, la dedicació al nostre poble, la sensació encara es multiplica. Sovint la gent oblida que darrere d'una regidora hi ha una persona, amb una família que espera, amb fills que necessiten la seua presència i amb somnis propis per complir.

És per això que reivindicue, amb humilitat però també amb orgull, la importància de recordar que darrere dels càrrecs, darrere dels somriures en els actes oficials i darrere de les decisions, hi ha cors que bateguen al mateix ritme que els vostres. Som mares, pares, filles i fills, persones que lluitem cada dia per equilibrar el deure amb l'amor. I potser siga precisament en eixa lluita, en eixe equilibri imperfecte, on la realitat i la fantasia es donen la mà i ens fan créixer com a comunitat. Perquè, al cap i a la fi, igual que esperem les Falles 2026 amb il·lusió, també esperem que el futur ens regale més temps compartit, més concòrdia i més oportunitats per continuar somiant junts.

Hugo Morte i Lorente

President Executiu
Federació Junta Fallera de Sagunt

en un racó tranquil del poble vivia Luis Sáez, Carla Verdugo i Martina Rivas. Un xiquet i dos xiquetes amb una mirada tan curiosa que semblava capaçes d'encendre fanalets en la nit. Cada vegada que tancaven els ulls, la seua imaginació s'obria com una porta secreta.

Una vesprada, mentre jugaven al jardí, va descobrir una llumeta tremolant entre les flors. Semblava una estrella, però era massa baixa per ser del cel. Martina la va agafar amb molta cura i l'estrella, agraïda, li va parlar amb una veueta suau com la pluja:

—Si em tornes al firmament, us concediré un somni.

Martina junt a Carla i Luis varen portar l'estrella fins al turonet més alt. Alçaren les mans i, sorprenentment, la xicoteta llum va pujar com un globus cap al cel, fins que es va fondre entre les altres.

Al poc de temps tots tres varen complir el somni que compartien des de fa molts anys de representar a la Falla del seu barri, la Falla Els Vents. I des d'aquell dia, sempre que miren les estrelles, li semblen que una d'elles li parpellejava amb complicitat.

Les dos fades madrines, Estibaliz Bosch i Mónica Múrrria sempre vetlaren per la felicitat dels tres des de Federació Junta Fallera de Sagunt.

Estimats fallers i falleres de l'AC Falla Els Vents,
Amics i amigues de la nostre festa,

Cada any, quan el foc i la pólvora tornen a despertar els nostres carrers, sentim que la història ens parla. Les Falles són el reflex més viu del nostre poble: una expressió d'identitat, d'art i de convivència que s'alimenta de la nostra cultura i de la nostra manera d'entendre la vida.

En este 2026 celebrem també una efemèride molt especial: el 750é aniversari de la mort del rei Jaume I, aquell monarca que amb la seua visió i determinació va forjar i assentar les bases del nostre caràcter com a poble. Ell mateix deixà escrit al seu testament unes paraules que cite textualment en valencià antic, que continuen sent un referent moral i històric per a tots nosaltres:

“Amar e protegir totes les persones e lo poble, fer regnar la justícia e vetlar per creixer lo primer que és menut.” Jaume I, Testament de Chulot (1276).

Un missatge atemporal que ens recorda que governar, dirigir o representar una comunitat és, sobretot, un acte d'amor i de servei cap als altres. I això és, precisament, el que defineix l'esperit faller i esta junta directiva de FJFS: treballar junts, des del respecte i la germanor, per fer créixer allò que estimem.

Les Falles del Camp de Morvedre són exemple d'esta essència. Una festa que uneix generacions, que preserva la nostra llengua, la nostra música i les nostres tradicions. Per això, és el moment de fer un pas endavant més i reivindicar amb orgull la creació d'un nou Museu Faller o Centre d'Interpretació de la Festa a Sagunt. Un espai on la nostra història, el nostre patrimoni i el talent dels nostres artistes puguen ser coneguts, estimats i valorats com mereixen.

Cal recordar que som Festa d'Interés Turístic Nacional des de 2013 i Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat per l'UNESCO des de 2016. Les Falles no són només uns dies de festa: són cultura, són educació, són arrel i futur.

Que este any siga una nova oportunitat per viure-les amb intensitat, amb responsabilitat i amb el cor obert. Que el foc ens inspire, que la música ens emocione i que la unió del nostre poble ens continue fent grans.

Una salutació molt especial amb tot el meu afecte a una fallera d'aquesta falla que compleix el seu somni, Noa Barea Encinas, la nostra FMI 2026 de FJFS. Els Vents està d'enhorabona i el collectiu infantil faller molt ben representat.

Luis Sáez i Vargas

President Els Vents 2026

estimats, fallers, falleres, amics i amigues,
Per a mi és un orgull enorme poder dirigir-me a vosaltres per primera vegada com a president d'esta gran comissió. Fa ja quatre anys que vaig arribar a la falla, i des del primer moment em van fer sentir com a casa. El vostre afecte, la vostra confiança i la vostra manera d'entendre les Falles m'han fet enamorar-me encara més d'esta festa i, sobretot, d'esta família que hui tinc l'honor de representar.

Ser el màxim representant és un privilegi, però també una gran responsabilitat. Vos assegure que assumisc este càrrec amb tota la il·lusió del món i amb el compromís de donar el millor de mi per la nostra comissió.

Tinc la sort de comptar amb una executiva de deu: persones treballadores, implicades i amb ganes de sumar. Gràcies per estar sempre al meu costat, per ajudar-me, per aguantar-me en els moments d'estrés i per fer fàcil allò que no sempre ho és. Sense vosaltres, res d'això seria possible.

També vull agrair a totes les persones que porteu anys fent gran aquesta comissió i a les que sou el seu futur per la vostra joventut i ens contagieu les ganes i l'energia. Entre tots i totes formen una falla unida, alegre i amb un esperit que no es troba en qualsevol lloc.

I, com no, vull dedicar unes paraules molt especials a les nostres màximes representants. A la nostra Fallera Major Carla, que amb la seua elegància, simpatia i dedicació, ens recorda cada dia per què estimem esta festa. I a la nostra Fallera Major Infantil Martina, que amb la seua innocència, la seua alegria i eixa llum tan pura, ens fa veure les Falles amb la il·lusió d'un xiquet que les viu per primera vegada.

Sou l'ànima i el somriure de la nostra comissió, iestic segur que fareu un any meravellós, ple de moments que recordareu tota la vida. Gaudiu-ne al màxim, perquè este any és vostre, i nosaltres vos acompanyarem en cada pas amb orgull i estima.

Enguany tenim per davant un exercici ple de reptes, d'illúsió i, sobretot, de moments per recordar. Si alguna cosa ens fa especials, és eixa manera nostra de viure les Falles: amb passió, amb amistat i amb molt de sentiment.

Vos convida a gaudir de cada instant, a participar, a implicar-vos i a fer entre tots i totes que este siga un any inol·lidable. Junts ho podem tot, perquè la nostra comissió és més que una falla: és un sentiment que ens fa vibrar i ens uneix com una família.

Visquen les Falles, i visca la nostra comissió!

Carla Verdugo i Rubio

Fallera Major Els Vents 2026

 oc Carla Verdugo i volia explicar-vos que els somnis, si són sincers i es persegueixen des del cor, sempre es complixen.

Des de xicoteta he estimat les falles, i tot el que les envolta; els cercaviles, presentacions, Nit d'Albaes, etc... i per descomptat, l'Ofrena a la nostra Verge.

En el 2016 vaig tindre la sort de representar a la comissió infantil; d'eixe any guardo molts records de bons moments i a dos persones que per molt de temps que passe, continuaran sempre sent molt importants per a mi.

Com em vaig prometre a mi mateixa, ací estic una altra vegada; 10 anys després, torne

a fer que el somni que va tindre una xiqueta es faça realitat; però esta vegada com a Fallera Major.

M'enorgullix representar a una comissió amb uns valors tan bonics, que porta el sentiment de germanor gravat a foc als seus cors.

Per això, vull agrair a tota la meua comissió i a la meua executiva, que sempre estiguen disposats a treballar perquè tots els actes isquen perfectes, 3. i em facem sentir com la protagonista d'un conte.

No puc oblidar-me de les persones associades i anunciants: gràcies per ajudar-nos a fer que cada any puguem seguir plantant i gaudint d'unes festes que tant m'estime.

Per descomptat, demanar disculpes als veïns i a les veïnes del barri per si en algun moment hem pogut causar-los alguna molèstia, i aprofite per a convidar-los a baixar i gaudir amb nosaltres de la nostra setmana fallera.

També vull donar les gràcies a Luis i a Martina per deixar-me acompanyar-los en la seua aventura.

Una aventura que, a mesura que passen els dies, ens unix més.

Martina, la meua xiqueta, disposada sempre a participar en qualsevol acte que li propose la seua comissió.

Sempre aniré de la teua mà.

A Luis, gràcies per estar pendent de nosaltres dos i aguantar que et repetisca un milió de vegades que somrigues en les fotos.

Per un dos mil vint-i-sis inoblidable!.

No puc acabar esta salutació sense agrair-li als meus pares, iaia, família i a les meues amigues tot el que estan fent per mi, sobretot al meu pare, per aguantar els nostres nervis. Vos estime!

Vos desitge unes bones Falles 2026!

Martina Rivas i González

Fallera Major Infantil Els Vents 2026

quan em van dir que seria la Fallera Major Infantil 2026 de la Falla Els Vents, no m'ho podia creure. Em vaig sentir la xiqueta més feliç del món! Des d'aquell moment, cada dia he viscut esta aventura amb molta il·lusió, descobrint què significa representar als xiquets i xiquetes de la meua falla.

Un dels dies més bonics que guardaré per sempre al cor va ser la meua Exaltació. Aquell dia, envoltada de la meua família, amics i tota la comissió, vaig sentir una emoció tan gran que mai l'oblidaré.

Durant tot l'any estic gaudint moltíssim de cada acte, vivint moments plens de rialles, balls i emocions amb els meus amics i amigues de la falla. A més,

he tingut la sort de poder compartir experiències molt especials gràcies a la meua amiga Noa que representa este any a tots els xiquets i xiquetes del Camp de Morvedre com a FMJFS, i amb tota la seua cort, amb qui he viscut dies preciosos.

Espere amb molta emoció que arribe la setmana fallera per gaudir de cada instant: la Plantà, els premis i sobretot, l'Ofrena, que m'ompli d'illúsió, però també d'un punt de tristesa, perquè serà el final d'un any molt especial que sempre guardaré dins del cor.

Gràcies de tot cor a la meua família pel seu amor incondicional. Sense vosaltres este somni no seria possible. També a tots els fallers i falleres de la meua comissió, per fer-me sentir tan estimada.

Vull donar les gràcies als vicepresidents, per cuidar-me, acompanyar-me i estar sempre pendents de mi amb tan d'afecte.

A la meua Fallera Major per viure i compartir este any amb mi amb molta estima. I també al nostre president per la dedicació d'aquest any tan especial.

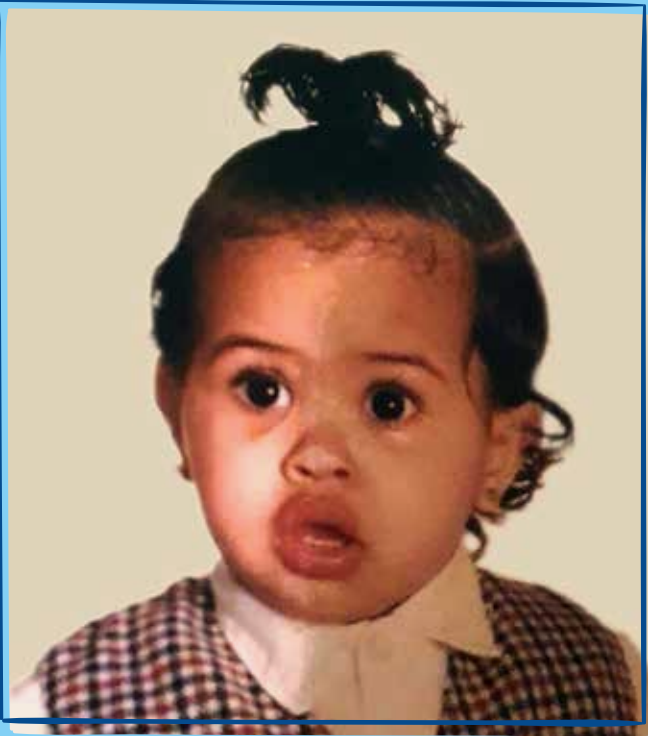
Convide a tots i totes a viure amb nosaltres aquestes festes tan màgiques, plenes de llum, emoció i germanor.

Visquen les Falles i visca la Falla Els Vents!

LA FANTASIA ÉS EL SUPERPODER DE LA INFÀNCIA.
NO DEIXEM QUE LA REALITAT L'APAGUE, SINÓ
QUE LA UTILITZEN PER A CREAR UN MÓN MILLOR.

FANTASIA ÉS PENSAR QUE ELS CORRS
PERFECTES EXISTEIXEN. REALITAT
ÉS EL BATEC VALENT DE CADA
MENOR AMB CARDIOPATIA
CONGÈNITA I LA FORÇA
DE LES SEVES FAMÍLIES

El cor de Lira

Shaima Arbaoui i Dahmani

Treballadora Social / Coordinadora Voluntariat

En l'aldea de les muntanyes blaves, on l'alba es tenyia d'or i les nits eren custòdies de mil estrelles, va nàixer una xiqueta amb una marca insòlita: una menuda cicatriu en forma de mitja lluna, just damunt del pit. Els ancians del lloc xiuxiuejaven velles històries: "Qui porta eixe senyal compartix la sang de la Reina del Bosc, aquella que governa amb un cor màgic i distint".

Els pares de la xiqueta, temorosos, decidiren guardar el secret. Estimaven la seua filla, però temien les mirades d'aquells que no compregueren allò que aquella marca significava. L'anomenaren Lira, perquè el seu plor semblava música, i en cada nota s'endervinava un futur encara ocult.

Passaren els anys, i Lira creixia amb una llum peculiar. El seu somriure tenia la capacitat d'illuminar la penombra, i quan posava la mà sobre el pit d'alguí, deia escoltar melodies que ningú més percebia. Els seus pares, no obstant, continuaven protegint-la, amagant la cicatriu davall teles suaus. Una vesprada, mentre jugava al bosc, Lira va ser envoltada per diminutes figures d'ulls espurnejants i barbes color de molsa. Eren els gnoms guardians del batec, viatgers incansables que coneixien els secrets del cor humà.

—No tingues por, menudeta —digué el més vell, inclinant-se—. Venim a caminar amb tu. El teu cor és distint, batega amb una música única, i això mereix ser celebrat.

Els pares, en descobrir-los, se sentiren per primera vegada acompanyats. No estaven sols en aquell viatge.

LATIENDO

LATIENDO
JUNTOS

LATIENDO
JUNTOS

Els gnoms els mostraren sendes invisibles, ferramentes màgiques i paraules que guarien la por. Els ensenyaren que allò diferent no havia de ser amagat, sinó compartit.

Guiada pels gnoms, la família arribà fins al clar més profund del bosc, on la Reina els esperava. La seua presència era serena, i al seu pit brillava la mateixa cicatriu que Lira portava des del naixement.

—Benvinguda, filla del batec distint —murmurà la Reina, i als seus ulls hi havia un oceà de tendresa—. El teu cor és fràgil i fort alhora, com el meu. No has de tindre'n por, perquè dins de tu habita la capacitat de donar coratge als altres.

Lira, commoguda, sentí que la cicatriu cremava com un xicotet sol. Comprenqué que la seua diferència era un regal. La Reina li entregà un amulet fet de cristall i música, símbol de tots aquells que compartien cors únics.

De tornada a l'aldea, Lira ja no ocultà més la seua marca. Els seus veïns, en veure-la, descobriren que el seu somriure tenia la força d'un riu i que les seues mans calmaven la tristesa com si foren ales. Els gnoms romangueren al seu costat, recordant-los a ella i a la seua família que no estaven sols. Amb el temps, més xiquets i xiquetes amb cors distintes aparegueren, i al clar del bosc s'escoltaven desenes de melodies diverses. No eren iguals, però juntes formaven una simfonia capaç de commoure la terra.

Des d'aleshores, a les muntanyes blaves ja no es parlava de fragilitat com a feblesa, sinó

com la forma més lluminosa de la màgia. Perquè cada cor, encara que diferent, podia bategar molt fort. I així, entre gnoms savis, reines de cicatriu brillant i xiquetes que reien amb sabor de música, va nàixer una certesa que uní a tots: Un cor diferent pot ser capaç i fort. I així, entre gnoms savis, reines de cicatriu brillant i xiquetes que reien com música, va nàixer una certesa que uní a tots: Un cor diferent pot ser capaç i fort.

“Latiendo juntos” Bategant Junts és una Associació sense ànim de lucre de xiquets/as, adolescents i adults amb Cardiopaties Congènites de la Comunitat Valenciana.

Naix a València a l'abril de 2013, sorgeix de la motivació de les famílies i dels professionals per donar veu a les persones que pateixen una cardiopatia congènita.

L'associació es troba inscrita en el Registre d'Associacions, sent el seu àmbit d'actuació la Comunitat Valenciana. Associació declarada d'Utilitat Pública pel Ministeri d'Interior.

L'Associació Bategant Junts duu a terme la seua labor psicosocial dins de l'Hospital Universitari i Politècnic de València (Unitat de referència en cardiopaties congènites pediàtriques), a través dels programes de suport psicològic, suport social i del programa de voluntariat hospitalari.

Cada 1.000 nounats pateixen problemes de cor. A Espanya naix a l'any 5.000 xiquets amb alguna mena de cardiopatia. Al voltant de 2.000 xiquets són operats a l'any a Espanya a causa d'una cardiopatia congènita.

COL·LABORA AMB LES CARDIOPATIES CONGENITES

INSTAGRAM
LATIENDOJUNTOSCV

PÀGINA WEB
LATIENDOJUNTOS.ES

FACEBOOK
LATIENDO JUNTOS

CONTACTE
CONTACTO@LATIENDOJUNTOS.ES

TELÉFON
622 24 15 24

LATIENDOJUNTOS
AYUDA A LAS CARDIOPATIAS CONGENITAS

MÉS ENLLÀ
DE L'ÈPOCA, LA REALITAT
MÉS MÀGICA ÉS EL DRET
DE SOMIAR SENSE LÍMITS

Trobada intergeneracional

Estíbaliz Bosch i Díaz

Delegació d'Igualtat A.C. Falla els Vents

maríia ens espera en el despatx de Sara, TASC (Tècnica en activitats socioculturals). Allí ens rep amb el seu cabell recentment arreglat en la perruqueria, un bonic vestit i un ampli somriure. Acudim a la seua trobada; Martina la nostra fallera major infantil, la seua germana xicoteta i el pare d'ambdues, i jo Estibaliz, com a persona encarregada de dirigir l'entrevista. Maríia es mostra molt pròxima i il·lusionada, ja que ha acudit en diverses ocasions al nostre esmorzar solidari faller i ja ens coneix. Les dues protagonistes descobrixen que tenen alguna cosa en comú ... El somni de vestir-se amb indumentària fallera.

Estibaliz: Primer agrair-te que ens òbrigues la porta de la qual és hui dia la teua llar. Em pot dir el seu nom, cognoms, data i lloc de naixement?

Maríia: Maríia Soriano Piqueras, nascuda a València.

Estibaliz: Què preferix, que li tutege o li parle de vosté?

Maríia: Que em tuteges.

Estibaliz: Encantada! Jo em dic Estibaliz Bosch Díaz i soc una de les persones encarregades aquest any de fer el llibret de la falla.

Martina: Jo soc Martina Rivas González, tinc 12 anys i soc la fallera major infantil de la falla Els Vents.

Maríia: Que bonica.

Estibaliz: Aquest any nostre Llibret tracta de comparar la realitat amb la fantasia. La realitat del nostre dia a dia, amb la fantasia i els somnis que tenim tant

quan dormim com quan no ho estem. Per això volia fer aquesta entrevista, per a comparar la realitat d'una personeta de 12 anys amb una personeta de ...?

María: 93.

Estibaliz: Us emporteu 81 anys. Com no podem comparar la vida adulta d'ambdues compararem el que va ser la teua infància amb la de Martina; així com els teus somnis amb els d'ella, per a veure si en 81 anys han canviat o no les coses, que jo m'imagine que la resposta és que sí. El primer punt que jo volia tractar són els estudis. Martina, ara que estàs estudiant?

Martina: He estat estudiant primer de l'ESO i ara vaig a fer segon.

María: Jo quan era a l'escola, no donàvem l'assignatura de valencià a València. I estudiàvem una sola cosa: en un llibre portàvem totes les matèries.

Estibaliz: Llavors Maria, tu vas estudiar? Fins quina edat?

María: Sí, fins als 14 anys. Era una escola pública del govern.

Estibaliz: I María, quan era joveneta, era habitual que les dones estudiaren?

María: Jo he sigut molt moderna de pensament i m'ha agradat el que fan els joves, m'encanta. Soc major, tinc molts anys, però el meu cor és jove.

Estibaliz: Em referisc al fet de quan eres jove. Hi havia més xiques que xics estudiants?

Sara Jasoc: Imagine que les classes anirien separades. En una les xiques i en altra els xics.

Estibaliz: Martina, i ara?

Martina: Ara anem junts, i ho equilibren més o menys; si som uns 30 en classe, som 15 i 15.

Estibaliz: Maríia, vas deixar d'estudiar per a treballar, casar-te...?

María: No, jo soc soltera, i sense estrenar (moltes rialles).

Estibaliz: I quan era joveneta, El professorat com era?

María: Ens castigaven mirant cap a la paret, carregant llibres, et pegaven amb un pal a la mà...

Estibaliz: Martina, això ocorre al teu col·legi?

Martina: No. Ara et castiguen sense pati, et porten a direcció o et baixen punts... a mi no m'ha passat.

Estibaliz: Hui dia Martina, què passaria si el professorat et pega? Quant tardaria el teu pare i mare en anar al col·legi?

Martina: Entre 0 i 1 segon (rialles).

Estibaliz: Maríia, es va plantejar anar a la universitat?

María: No podíem, els meus pares tenien un lloc en el mercat, però com no els anava bé la meua mare em va posar a treballar en una perfumeria. A mi no m'agradava així que me'n vaig anar a Anglaterra abans de ser major d'edat, tenia 20 anys i s'era major d'edat als 21. Jo me'n vaig anar a Anglaterra amb la meua mare als 20 anys a treballar en una cuina d'un hospital.

Martina: Una pregunta: Hi havia més possibilitats de treballar a Anglaterra que a Espanya?

María: A Espanya no es guanyaven molts diners. Jo em volia anar, però la meua mare no em deixava

ni anar, ni tindre nuvi. Si anàvem al ball es venia amb mi, no em deixava anar d'excursió.

Estibaliz: I referent al temps lliure i les parelles, anàveu en "carabines"?

María: Si carabines o guardaespalles.

Estibaliz: María, amb què us entreteníeu? Joguets?

María: No tenien els meus pares diners per a joguets, em compraven un còmic o "tebeos" que costava molt poquet i amb això m'havia d'entretindre.

Martina: "TEBEOS"? no ho havia escoltat mai.

María: Com una revista.

Estibaliz: Què ens dius de les vacances? On has anat de vacances? Quin ha sigut o seria el teu viatge somiat?

María: Lourdes, he anat sis vegades perquè tenia una veïna que ho organitzava ràpidament, un viatge de dia. També Eivissa, Palma, Albacete, Benidorm.

Estibaliz: Llavors has pujat amb cotxe, autobús...

María: I amb avió moltes vegades.

Estibaliz: Martina, tu què?

Martina: De la península no he eixit, sí que he anat a Andorra, Navarra, Madrid...

Estibaliz: María, on t'agradaria anar? El teu viatge somiat?

María: Doncs a Itàlia, Venècia, Mònaco... amb una góndola i un gondoler que em cantara.

Estibaliz: I tu Martina?

Martina: Doncs a mi m'agrada molt Japó, m'agrada molt la cultura.

María: Jo vaig aprendre italià perquè vaig tindre companyes a Anglaterra que ho parlaven.

Estibaliz: Quants idiomes parles?

María: Anglès, espanyol i italià.

Estibaliz: Martina, et pregunta pels idiomes.

Martina: Parle valencià, anglès entenc, però...

María es posa parlar en anglès i Martina fa gest d'entendre-la a mig fer (rialles).

Estibaliz: María, saps que és una xarxa social?

María: No.

Martina: Jo faig TikTok amb amics i amigues. Hi ha filtres per a posar-te en la cara...

Estibaliz: Hui dia les xarxes socials són molt importants i que ix en elles s'anomenen influencers i tenen molta fama. Per exemple dis-me María: algú molt rellevant de la teua època.

María: Luis Mariano. Era molt guapo. Cantava moltes cançons. També Machin. Li ensenya una foto Sara la Tasoc de Luis Mariano i a María se li illumina la cara mentre diu "Està com un tren".

Estibaliz: Abans hem dit que ha canviat tot molt. Què és el que més t'ha sorprés?

María: Abans et vigilaven molt i ara és tot molt lliure i a mi m'agrada això

Estibaliz: I Quin diries que és el millor invent que hi ha hagut en tots aquests anys?

María: La llavadora i la fregona. Perquè abans es fregava agenollada a terra i ara ho tens fet un "plis plas". Martina se sorprén. A més, María li explica que llavava la roba en una pedra després de deixar-la en remull amb sal dessaborida.

María: Jo tele no tenia , la primera que vaig tindre era en blanc i negre i tenia un botó o roda per a canviar l'emissora.

Sara Jasoc: Ara té a la seua habitació una tele enorme amb el seu comandament i aire condicionat.

María: No l'he posada encara perquè tinc una companya que no vol tele. M'agrada veure "tu cara me suena" que és molt divertit.

Martina: Ara hi ha Netflix que és una aplicació de la tele en la qual hi ha un munt de pel·lícules i pots veure la que vulgues i quan vulgues. També pots escoltar música en el mòbil.

María: No ha canviat ni res la vida!

Estibaliz: Anem parlar dels somnis María. Quan eres xicoteta, què somiaves amb ser?

María: Somiava amb ser cantant o artista. Cantava molt bé.

Estibaliz: Martina, què vols ser de major?

Martina: Jo fins i tot no ho tinc clar perquè m'agraden moltes coses. Els xiquets m'agraden molt, els controle molt bé.. Professora infantil o pediatra m'agradaria.

Estibaliz: Si hagueres de donar-li un consell a la nostra FMI, quin seria?

María: Doncs que estudie, que es traga una carrera bona per a guanyar diners, que de nuvis ja tindràs temps.

Estibaliz: Eres feliç?

María: Sí. Jo el que vull estar bé, quan estic malalta em cau el món damunt.

Martina ens anava a parlar dels esports que practica i ha practicat.

Martina: Jo he fet molts esports i em continua agradant practicar-ho. Jo de xicoteta he anat a nadar fins que ja va vindre la pandèmia i ho vaig deixar. Em vaig apuntar a Lluita Lliure. I bo, he compaginat la natació amb la Lluita Lliure. Després em vaig apuntar a Kung Fu I ara estic en defensa personal, que porte ja quasi quatre anys.

María: L'esport és bo. Jo també feia esport, però renyia amb el físio. Em manava unes coses que no eren per a mi. Escolta, amb pilota de tres quilos havies d'alçar-la per a dalt, per a baix. 20 vegades. Vaig dir: jo no puc pel meu braç i em deia, si pots... alçar-se i asseure's. I jo li vaig dir, mira no. Carlos, això no ho puc fer. I anem a acabar malament el teu i jo.

Estibaliz: Ara que ha nomenat Martina la pandèmia, com va viure la pandèmia?

María: Quan portàvem màscares? Estava en el meu pis de Sagunt. Tenia una xica que m'ajudava. És una bona xica. Em feia la compra perquè jo no isquera. Ella em netejava el pis també. Ara continua igual i em porta si necessite unes espadenyes, pantalons, menjar, rosquilletes...

Estibaliz: I tu Martina, com ho recordes?

Martina: Jo tenia l'edat de la meua germana. Estava entre segon i tercer i em recorde que les classes les donàvem en línia, però ja la meua professora era més major i no s'entenia molt amb l'ordinador. Em recorde també quan donàvem les classes on hi havia un xic en la nostra classe que tenia un munt de germans, cinc o sis germans, i sempre

s'escoltaven de fons fent molt soroll. Per a passar el temps moltes vegades buscàvem coses per a entretenir-nos.

Em recorde que ens tenyirem els cabells rossos i féiem moltes manualitats. Vam fer coses molt boniques.

Estibaliz: En la falla vam estar com tres mesos fent reptes diaris. Vam fer pastissos , bescuits, ens tintàrem i tallàrem el pèl fent veritables destrosses... era una bogeria sobretot estar a casa amb menors. Per exemple a mi em va enxampar amb un de 12 i un altre de 2 anys i estava desitjant anar-me treballar.

Estibaliz: T'has vestit alguna vegada de fallera o pentinat amb els monyos?

Maria: Fallera no he sigut mai, però tinc una foto de Fallera perquè jo tenia la il·lusió, perquè soc valenciana i vaig anar a una casa de fotos i em vaig fer la foto de Fallera.

Estibaliz: Martina, quina edat tenies tu quan vas ser fallera?

Martina: Mesos abans que nasquera ja estava apuntada i el primer any ja em vaig vestir.

Estibaliz: Sempre has somiat amb ser FMI Martina? Quants anys ho has demanat a casa?

Martina: Uiii molts (rialles).

Estibaliz: O siga, que ara estàs vivint un somni? La Tasoc Sara li pregunta a Maria: T'imagines que et voten enguany i eres FM de la residència?

Maria: Nooo. Jo ja vaig ser FM de la residència d'Estivella. La Tasoc Amparo, que és un dimoni, em va vestir amb un davantal i una falda.

Estibaliz: A tu t'agraden els petards, les mascletaes?

María: M'encanta, l'olor de pólvora.

Estibaliz: Martina , què és el que més t'agrada de les falles?

Martina: Tot.

María: Que bonica.

Martina: L'ofrena.

Estibaliz: Ha vist alguna vegada l'ofrena del Port de Sagunt?

María: No.

Estibaliz: És xicoteta però bonica. Enguany li esperem a veure'ns, ho té bé a prop el Triangle Umbral

María: Aniré a veure-us clar si estic bé. Amb tants anys que tinc, però d'ací (assenyalant cor) estic jove. Que Déu em mantinga (assenyalant el cap) bé molts anys.

Estibaliz: Què vol complir 100 anys?

María: No, molts més no, em dona horror. Per a l'edat que tinc, estic bé. Estic cuidada.

Estibaliz: Mil gràcies de veritat María.

María: Que va, gràcies a vosaltres.

cuidar

les nostres tradicions
ens posa en peu.

 **caixa
popular**

Cuidem les persones.

LA FANTASIA DE LA NOSTRA
INFÀNCIA NO MOR; ATENDRE-LA
ÉS L'OBRA MÉS IMPORTANT
DE LA MADURESA

El xiquet que seràs

Germán Jiménez
Periodista

h

i ha dies, com hui, en els quals et despertes tort sense saber bé per què... Durant el desdèjuni he recordat retalls del somni d'anit. Quines coses més estranyes ixen del cap d'un quan entra en eixe temps suspès i llunyà que és el dormir. Que rar és, també, que, estant despert emergisquen, d'aquelles profunditats, imatges que van quedar atrapades en una xarxa de límits entre el subconscient i la consciència. He recordat, amb total claredat, mentre acaba la torrada, com es mesclaven una altra vegada en els meus somnis, de manera inconnexa, escenes de la meua infància.

En dies així sé que és millor tirar-me al carrer. Anant cap al Retir, sota la llum diàfana del sol de mitjans agost, tot es veu distint. Em dirigisc a la zona del Palau de Cristall; un lloc d'eixos a Madrid que transita, amb bellesa atemporal, entre l'esplendor d'uns altres temps i el romanticisme més cursi (perquè per tindre, té fins a cignes). Encara que sol estar concorregut, passejar per allí em dona una curiosa pau.

Però hui hi ha massa gent o, a mi m'ho sembla, així que decidisc anar per la meua sendera secreta, que sol estar menys transitat. A més, poc més avant, es dividix en dos corriols encara menys freqüentats. En arribar a la bifurcació, l'ombra dicta sentència: agafe la de la dreta, on una filera d'aurons centenaris regala bon recer. Per a la meua sorpresa, alguna cosa més enllà, hi ha una xica acabant de muntar una atrotinada tendeta. Passe de llarg sense mirar, però escolte com em crida...

- Hola... Ei, escolta, perdona! Em faries el favor de donar una ullada al lloc? Ha vingut una ràfega de vent i se m'ha volat una cosa...

Intente fer-me el boig, però en adonar-me que no porte els auriculars posats em sembla malament seguir avant. Em gire per a respondre amb desgana i em tope amb els seus grans ulls, obscurament maquillats, i uns llavis carnosos que ressalten en el seu pàllid rostre. El seu cabell negre i ondulat és llarg, com també ho és el seu coll, del qual penja una fina cadena daurada amb una medalla plena de filigranes en la qual es llig el nom d'Amèlia. El meu humor hui no està per a moltes interaccions socials, però ella insistix:

- Per favooooooooooooo, serà només un momentet de res, sí?

Acompanya eixe per favor allargat amb un somriure que deixa veure un xicotet pírcing en el centre de la geniva i un brillant en un dels incisius. Titubege, però acabe cedint.

- Eh, ok, d'acord... Però no tardes.

- No, no... Si és aquell rest de banderoles tibetanes que s'ha embullat en l'arbust. Li tinc molt d'afecte i vull recuperar-la. Vaig i torne volant!

Ix corrent abans d'acabar la frase, així que no em queda més remei que esperar-la i m'entretinc donant una ullada. Davant de mi s'alcen un parell de taules plegables, raquítiques, cobertes amb unes estovalles blaves fosques en el qual es reproduïxen

les constel·lacions i, darrere, un tamboret redó, encoixinat, de color fúcsia, amb tatxes i serrells grossos.

Sobre el cel de la seua taula reposen diverses safates daurades amb tres baralles diferents, una espècie de ouija amb els símbols del zodíac, un xicotet cavallet, un tac de paper Conqueridor de 400 grams, una gran caixa d'aquarel·les (tan gran que sembla digna d'una professional) i diversos cristalls de quarz. A la dreta, bo a la meua dreta, hi ha un xicotet cartell dins d'un marc barrocat amb més d'un escantell que resa: "No soc vident, no veig el futur. No soc tarotista, no tire les cartes. Però si t'atreuixes, agafa una i veurem on ens porta".

Alce la mirada i la veig, a uns metres, barallant-se amb l'arbust i el seu llarguíssim rest de banderoles multicolor. Recuperar-los li portarà més del temps que estic disposat a esperar, però l'escena és d'allò més còmica i el cartell que té sobre la taula ha picat la meua curiositat. "No soc vident, no veig el futur. No soc tarotista, no tire les cartes. Però si t'atreuixes, agafa una i veurem on ens porta". Quin personatge la tal Amèlia, em dic...

Mire al meu al voltant, no hi ha ningú i ella sembla més embullada encara que fa uns segons. La meua vista cau en les cridaneres piles de cartes que estan enfront de mi. Una d'elles, la primera, té per revers una superfície semblant a l'espill, en la qual es reflectix tot el que hi ha al voltant, incloses les gemmes dels meus dits quan s'aproximen per a agafar la primera

carta del munt. No és un acte molt propi de mi i sent una sensació rara en la punta dels dits en girar-lo.

“No importa l’edat que tingues, sempre un xiquet seràs”. Sobre la frase, hi ha la il·lustració a línia en tinta xinesa, sense acolorir, d’un ancià amb una criatura d’uns cinc anys sobre els muscles. Em crida l’atenció que la imatge està feta d’un sol traç, no hi ha separació entre els personatges; són un tot.

- Vaja, vaja... Veig que no t’has pogut resistir, eh?

La seua veu i la seua presència inesperada em fan sentir com un xaval al qual han enxampat fent una gamberrada . Quan alce la mirada, em tope de nou amb els seus ulls foscos i el seu somriure esplèndid. En una mà sosté les banderoles i amb l’altra mou, fent cercles que em semblen hipnòtics, un xicotet ventilador d’eixos que es carreguen per USB. L’aire que ix de les aspes roses agita alguns flocs del seu pèl i amenaça, fins a fer-li retirar-se, una goteta de suor que pretenia vessar-se per la seua templa esquerra.

- Ja et vaig dir que vindria volant... I ací estic.

- Ja, sí, bo. Hola, de nou... - Em sent babau perdut -. Ha sigut un impuls ximple. Ho sent. No he tocat res més, només he agafat esta carta... No he pogut evitar-ho.

- Puc? - em diu sense deixar de somriure, obviant les meues maldestres disculpes i assenyalant el naip que encara sostinc a la mà - .

- Sí, clar. Pren, perdona.

- Res a perdonar, has fet molt bé.

En voltejar-la em mira i exclama:

- Wow, quina carta t'ha triat! Esta és una de les importants...

- Has dit que la carta m'ha triat a mi? -

Sí, això he dit. Les cartes ens trien, no nosaltres a elles. Darrere del teu impuls de triar una, entre tantes com hi ha, s'amaga una crida per a traure eixa i no altra. I aquesta, que creus haver triat a l'atzar, és la meua favorita...

- Això li ho diràs a tothom...

- No, només als quals trauen aquesta en concret.

- Disculpa, ha sigut una resposta...

- A la defensiva, no?

- Bé, jo volia dir que ha sigut inconscient, automàtica.

- Clar, d'ací ve que siga defensiva. Però és habitual.

La gent s'acosta a tafanejar i quan de sobte passa alguna cosa que no s'esperen, reaccionen així.

- Alguna cosa que no s'esperen, a què et referixes?

- Doncs al fet que isquen cartes com aquesta.

Se'ls quede la mateixa cara que se t'ha quedat a tu.

- Ah, - arribe a dir i solte una rialleta ximple.

Ric nerviosament, sense saber per què ric ni per què ho faig nerviosament - . I, quina cara se m'ha quedat?

- Per què aquesta cara de, i esta carta què significarà?

- Bé, aquesta no és tan difícil d'entendre.

- Ah, la segona típica resposta a la defensiva.

Un clàssic, ja, ja, ja.

Ara la que riu és ella, amb una riallada del tipus “és que no falla, sempre igual”.

I continua...

- Les veritats més complexes es digerixen millor quan s'expliquen de manera fàcil. I este naip és un bon exemple. Però m'estic anant per les branques i hem trencat, sense voler, el teu diàleg amb les cartes, perdona'm. A vegades em pose d'un intens...

Ho diu amb somriure de mig costat, forçant el to i agitant una de les mans per a emfatitzar la broma, però jo responc sense donar espai a riure-li la gràcia.

- El meu diàleg amb les cartes?

La veritat és que, siga qui siga, la tal Amèlia de màrqueting sap el seu... Va soltant pindoletes que et fan seguir pegat a la seua tendeta.

- Sí, el teu diàleg amb elles. Et vas avançar en agafar-la - l'assenyala fent un cercle amb l'índex. En ell porta dos anells daurats que formaven un xicotet lotus i en la segona falange lluïx un símbol d'infinnit tatuat en color roig-. No em vas donar temps a explicar-te la dinàmica, però en realitat cal triar tres cartes, una de cada munt.

La situació se m'escapa per complet. No és, ni des de lluny, el que havia planejat per a este matí de diumenge “depre” d'estiu. Però hi ha alguna cosa que ella no sap i és el que, en realitat, em té ací plantat com un apardalat. Així que decidisc seguir les seues indicacions.

- Està bé, he de triar altres dos, sí?

- Això és... Ja tens el subjecte, et falten el verb i el predicat.

- Com?

- Et compte: la primera carta que tries et representa a tu. Per això se'n diu la carta del subjecte. I, d'alguna manera, parla d'una cosa important per a tu, alguna cosa que has de treballar...

Intente dissimular la meua sorpresa... Tant ella com la carta acabaven d'encertar-la. En la meua sessió de teràpia de fa quinze dies (una de les més dures dels anys que porte amb Abel, el meu psicòleg) em va tocar llegir el text que li havia escrit al meu xiquet interior. Feia mesos que estàvem treballant en això, en com contactar amb ell, com veure'l, com reconèixer-lo. Escriure-li aquelles paraules va ser un procés ardu i dolorós que va acabar en una sessió igualment àrdua, dolorosa, a més de lacrimògena. Havien passat ja un parell de setmanes i seguia regirat, amb somnis rars cada dos per tres.

- La segona carta és "el verb"; és a dir, l'acció que has de dur a terme per a sanar o superar el sot que pots estar passant. I, la tercera, el predicat: on apareix l'ensenyança que les cartes et volen revelar. Així és com es construeix el teu diàleg amb les cartes.

- Vaja, què interessant - Dic un poc atordit. No sé si pel desconcert o pels nervis, però intente eixir-me per la tangent una vegada més -. Bé, perquè hi haja un diàleg, amb les cartes o amb algú,

ha d'haver-hi una interacció per les dos parts. Si les cartes parlen soles, no hi ha un diàleg com a tal.

- Continues tirant d'escepticisme, eh? És lògic, arribes ací sense cap expectativa i, de sobte, et solten tot este rotllo de pitonissa de pacotilla. Però estic d'acord amb tu: perquè hi haja un diàleg, encara que siga de besucs, ha d'haver-hi dos. I, en este cas, també hi ha: les cartes i tu. Els teus pensaments, la qual cosa anaves rumiant abans d'arribar ací. Esta és la teua part del diàleg. El que surt en elles, eixa frase de subjecte-verb-predicat, és la resposta que les cartes et brinden. T'atreuixes a agafar la segona? Tria-la d'este munt.

Amb un gest àgil les escampa sobre el cel estrelat de la seua taula. Un escaquer roig i negre s'ha estés enfront del meu formant un ventall perfecte. En silenci, sense pensar-ho dos vegades, assenyale una de les cartes: és la número 7, començant per la meua esquerra.

Allargant la meua mà, trac la carta, la gire i descobrisc el seu revers. La il·lustració en este cas és molt diferent, més naïf, i mostra a un xiquet saltant al buit des d'un sol brillant. Li la done quasi de manera automàtica. En agafar-la, la volteja a poc a poc i mirant-la lentament la col·loca al costat de l'altra.

- Què, té sentit eixe verb que et regalen les cartes? Sembla que et tocarà saltar...

- Sí, sí, que té sentit - dic com un nou convers
- Dona tres colpets en l'última de les baralles,

la més allunyada de mi. Esta té en el revers un disseny en tons daurats que formen una sort d'ull d'estil èlfic.

- El predicat. - Dic, volent fer-me el còmplice, i ella assentís amb el cap mentre me les acosta -.

- Compte amb estes que sí que mosseguen.

Instintivament, aparte un poc la mà, però en adonar-me de l'infantil de la meua reacció agafe la carta que està sota de tot i.

- Alea vana est, - em diu, sense deixar de somriure, i afig:

- No et poses tan seriós home, que això no és més que un joc...

- Ja, ja, ja, ja! No sé, està sent...

- Rar?

- Bastant inesperat, anava a dir. - Conteste per cortesia perquè la veritat és que, en el meu interior, estic d'acord amb ella. Està sent rar de nassos -.

- Bé, què, li dones la volta? Crec que hi ha més gent que li agradaria provar sort.

No m'he adonat, però mentre he estat abstret amb la nostra xarrada han anat arribant algunes persones que s'han col·locat a una distància prudencial de mi, per a no immiscir-se en el que estiguérem comentant. Com a l'església, quan veies a algú en el confessional i feies enrere per a no incomodar.

- Clar, clar, disculpa.

Li entregue la carta sense haver-la voltejat.

- Tanta por et dona que me la passes sense veure-la?

- Ja, és veritat, no sé... Les presses, supose.
- Bé, ací està.

La gira a poc a poc, no sabia dir si amb delicadesa o amb un premeditat halo de misteri. La carta revela una lluna gegantesca que amenaça amb devorar per complet a un sol que quasi desapareix després d'ella. Davall, una llegenda en caràcters també d'inspiració èlfica, diu: "Que res ni ningú t'oculte. Que res ni ningú apague la teua lluentor".

- Què et sembla, et ressona?

No és que em ressona, és que aquestes dos frases han tronat dins del meu cap i reboten d'un timpà a un altre com a àtoms a punt de fusionar-se.

- Eoooo, hi ha algú ací?
- Sí, uf, perdona. És que...
- No ixes de la teua sorpresa, potser?
- Perquè, més o menys - encara que en realitat volia dir, de nou, que això és massa estrany-.

Note cert murmuri a la meua esquena de la gent que fa fila. Ara són uns quants més. No sé bé per on eixir i dic una ximpleria (una altra més).

- Bé, Amèlia, dis-me, què et dec?
- Has vist que hi haja algun cartell amb preus per ací? No em deus res. Com diuen els asiàtics, al primer client només cal donar-li les gràcies per obrir el camí a uns altres. I mira tots els que hi ha darrere de tu.

Fa un gest amb el cap sobre el meu muscle dret i em diu amb total naturalitat:

- Per cert, no em dic Amèlia. Eixa era la meua àvia, l'autèntica bruixa. Jo soc Sofia, només una aprenenta. I, tu eres...?

Estén la seua mà i jo replique el gest.

- Gràcies, Sofia. Encantat, jo soc Rubén. Però jo voldria...

- Encantada Rubén, ara he de deixar-te, sí? La següent en la fila és una xiqueta molt especial, es diu Sara. Ve alguns diumenges amb el seu pare perquè, segons em diu, amb les meues cartes pot parlar amb la seua mamà, que els va deixar fa uns mesos.

- Uff, vaja, això sí que és important... -
Ho dic totalment convençut que eixa xiqueta aconseguix comunicar-se amb la seua mare d'eixe mode -.

- Bé, moltes gràcies per tot Sofia, de veritat. Espere veure't de nou.

- No vinc tots els caps de setmana, ni em pose en el mateix lloc, però estic segura que, si el destí vol que així siga així serà, Rubén.

Confós per la seua resposta, pel seu somriure, per la seua mirada i, per descomptat, per la qual cosa ha eixit en les cartes, em retire de la tendeta. A la meua esquena, note com Sara s'aproxima a tota velocitat mentre el seu pare li advertix que no poden estar tant temps com l'anterior xic. Sara crida el nom de Sofia amb tanta estima com podria fer-lo jo en eixe mateix moment.

A poc a poc, molt a poc a poc, com quan ixes d'una prova en la qual t'han anestesiàt, seguisc el meu camí per la xicoteta sendera. Llavors recorde

que no lluny d'allí, passada l'estranya estàtua de l'Àngel Caigut, hi ha un parterre bastant aïllat, creuat per un xicotet rierol. Sense adonar-me, minuts més tard soc allí i em sorprenec tombant-me sota la gran palmera que ho presidix. La seua ombra, allargada com els seus anys, s'alinea perfectament amb l'espai que ocupava el meu cos. Som com un rellotge solar sincronitzat amb un cosmos semblant a les estovalles de la tendeta de Sofia, la qual cosa em porta de tornada a les cartes.

Com pot ser que aquell trio de naips, triats a l'atzar, resumisquen més d'un any de teràpia, mesos de dolor i alguns sorprenents descobriments? Cada una eixes cartes exemplificaven el vist, treballat i parlat fins a l'avorriment amb Abel.

Sempre he pensat que una teràpia és com fer òrbites cada vegada més xicotetes al voltant dels teus problemes i les teues pors, eixos que si mires de front et convertixen en pedra. Com més t'aproximes, més et cremes, però també més t'alliberes. I en eixes estàvem fa més o menys un any quan vaig reprendre les meues sessions després d'un temps de descans. En la nostra primera trobada Abel va ser bastant directe:

- Rubén, hem de parar-li atenció al teu xiquet interior. Crec que ens ho està demanant a crits i també crec que estàs preparat.

- Xiquet interior, Abel? No sé a què et referixes...

- Veuràs, t'he preparat diverses lectures al respecte per a avançar temps. Llig-les per a la pròxima sessió, però en esta nova etapa tractarem que contactes amb el xiquet

que vas ser, eixe que habita en tu i al qual pots ser no has tornat a mirar als ulls. Ell és el que et fa estar ansiós la major part del temps. El que et posa en alerta si més no t'ho esperes. Ell és qui et fa estar de baixada quan, aparentment, no tens motius. I moltes coses més: no totes dolentes, ni de bon tros.

- Perquè vaja amb el feliç xiquet...

- Veus? Li castigues... Eixe feliç xiquet no és un altre que tu mateix, Rubén.

I així va ser com vam posar rumb a rescatar el xiquet que vaig ser. Un any de treball per a arribar a ell i hores per a escriure-li, entre llàgrimes i riures inesperats, una carta de tres folis per les dos cares. Li vaig demanar perdó per haver-li oblidat, per no haver-li escoltat i per jutjar-li tan durament, sense tot just adonar-me.

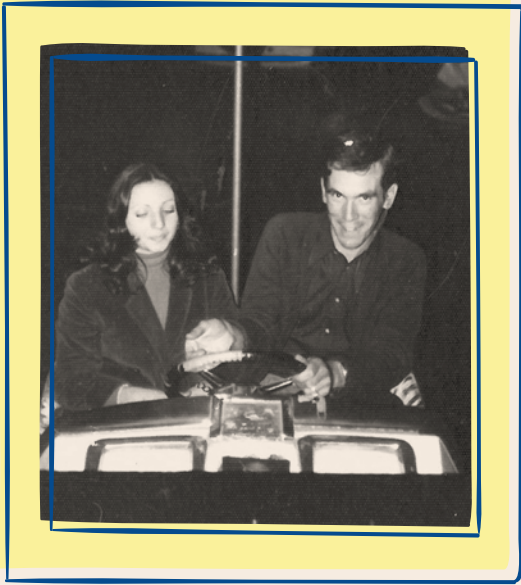
Pàgines que van eixir dels meus dits com un riu gran naix, a centenars de quilòmetres, de tan sols un fil d'aigua que surt entre les roques. També li vaig agrair les vegades que, sense jo saber-ho, m'havia posat en guàrdia d'algunes coses, per mantindre intactes les meues (nostres) ganes de descobrir el món o per no deixar que em convertira en un escèptic, malgrat els pals i les decepcions.

I, com no agrair-li eixa capacitat de continuar rient-nos de qualsevol cosa, de ballar sense vergonya o per la passió compartida pels gelats, les crispetes i el xocolata, que tantes alegries ens ha donat.

Ara, sota les fulles enormes d'esta palmera, vull agrair-te una cosa més, xicotet Rubén. Gràcies

per mantindre viva en la meua la teua curiositat infinita. Amb ella m'has regalat una professió que ame, un apetit voraç per la lectura i una (a vegades quasi suïcida) inclinació natural a fer preguntes. Eixa curiositat intacta és la que em va fer agafar la primera carta en el lloc de Sofia. Per tot això, hui, ara, ací, 15 d'agost, segelle amb tu un compromís: el de cuidar-te i voler-te com pots ser mai ho vaig fer. Perquè tu, que ja vas ser, que eres el que soc, seràs, també, el xiquet que seré. I et portaré sobre els meus muscles perquè veges el món des de dalt. Amb tu saltaré sense por des de les altures i, junts, no deixarem que res, ni ningú, oculte la nostra lluentor.

Et done la meua paraula, Rubén.

A LA FIRA, UNA FAMÍLIA TREBALLA
ENTRE CABLES, CARGOLS
I MATINADES, PERÒ CADA NIT
ALÇA UN MÓN DE LLUMS
ON LA REALITAT S'AMAGA
I LA FANTASIA ES FA VERITAT.

Ricardo i Mila: una vida entre fires, llums i somriures

Sandra Rubio i Muñoz

Fallera i neboda de Ricardo i Mila, família firaire

Ba set anys que Ricardo i Mila van deixar enrere la vida de firaires. No obstant això, la seua història continua viva en cada record, en cada xiquet que va pujar a les seues atraccions i en cada poble que els va rebre amb expectació. La seua trajectòria és la d'un matrimoni que va convertir la fira en llar, treball i passió.

Ricardo va seguir la senda de la seua família: avi, pares i germans ja s'havien dedicat al món firaire. Ell no en va ser l'excepció. Mila, en canvi, no provenia d'eixe entorn. El va conèixer al Port de Sagunt, quan anava amb les seues amigues a la fira, i allí va nàixer una història d'amor que la va portar a compartir la mateixa vida itinerant. Després de casar-se, Ricardo va deixar l'atracció familiar i es va posar al capdavant d'una pista d'atraccions de cotxes de xoc que pertanyia al seu oncle. Era el 20 de gener de 1977 a Barcelona, i començava així una nova etapa. Mentre Ricardo s'ocupava de trasllats, muntatge, reparacions i totes les qüestions tècniques, Mila l'acompanyava, combinant les feines de casa amb el treball en la taquilla.

La parella va tindre dos fills, que van créixer entre llums i música. Per a ells, la fira era sinònim de felicitat: de xicotets no volien separar-se dels seus pares, i d'adolescents, encara que els tocava ajudar, gaudien igualment de l'ambient. Durant el curs escolar, es quedaven amb els avis materns, però sempre esperaven amb illusió el retorn a la fira.

Durant 32 anys, Ricardo i Mila van gestionar una pista de cotxes de xoc, fins que van decidir

canviar-la per un “baby” de cavallets. Amb esta nova atracció, el contacte amb els xiquets es va tornar encara més especial. “Els xiquets ens tenen molta estima, ens tracten com si fórem família”, recorda Mila. I no és exageració: alguns menuts guardaven fotos de Ricardo en la seua tauleta de nit, uns altres l’anomenaven “el seu amigueta” i buscaven la seua mà en acabar cada viatge.

Ricardo i Mila sempre van cuidar cada detall: la neteja, la música, els llums i, sobretot, el tracte pròxim amb pares i fills. “Sembles l’avi de tots”, li deien els pares a Ricardo.

Balaguer, Montsó o Jaca són llocs que la parella recorda amb una estima especial. Allí no sols treballaven; també compartien el Nadal i creaven vincles duradors amb clients i companys firaires.

Un dels records més emotius el va protagonitzar una xiqueta amb síndrome de Down a Balaguer: només volia pujar a la seua atracció i en rebutjava qualsevol altra. “Eixe carinyo t’arriba al cor”, confessa Mila emocionada.

Després de vint anys amb adolescents i adults en les atraccions de xoc, Ricardo pensava que treballar amb xiquets seria un repte, però prompte va descobrir que era una experiència meravellosa i enriquidora. “Els xiquets són el millor, sempre agraïts i capaços de sorprendre’t amb una frase que et deixa sense paraules”. Hui, encara que ja no estan en actiu, Ricardo i Mila conserven la satisfacció d’haver format part

de la memòria de diverses generacions: adolescents que pujaven als cotxes de xoc i que, anys després, van portar els seus fills al “baby”.

Ricardo i Mila miren la fira amb uns ulls diferents de com la miren els qui la visiten unes hores. Per a ells, cada atracció, cada bombeta encesa i cada somriure d'un xiquet és part d'una vida sencera dedicada a un ofici itinerant que ha canviat amb el temps, però que continua bategant amb la mateixa força. Entre records de nits interminables muntant i desmuntant atraccions, anècdotes amb clients que es van convertir en amics i la satisfacció de veure xiquets i adults gaudint, el seu relat obri la porta a reflexionar sobre com ha evolucionat el món de la fira. Les noves tecnologies, la competència de l'oci digital i els canvis en els costums han transformat el paisatge, però ells insistixen que l'essència roman: la fira continua sent un espai de trobada, d'illusió i de comunitat.

“És molt bonic veure com, malgrat tot, la gent continua venint amb la mateixa illusió”, diu Ricardo. Mila assentix i afegix: “Hem dedicat la nostra vida a això, i encara que el món canvie, la fira sempre tindrà un lloc en el cor de la gent”.

Una història que demostra que la fira no és només diversió: és també comunitat, estima i records que perduren.

DE VEGADES ALGUNS SOMNIS
TARDEN EN FER-SE REALITAT.
SÓLS TENS QUE TANCAR EL ULLS,
IMAGINAR-LOS I SABER ESPERAR.

Els somnis d'una mare

Encarna Mayordomo i Belda
Mare aliada que acompanya la diversitat

Quan jo era xicoteta tenia diversos somnis. El primer era que pensava que quan fora major, seria professora, perquè m'agradava molt ensenyar als xiquets i xiquetes. Però les circumstàncies econòmiques en ma casa no eren favorables per a poder estudiar una carrera. Així que eixe somni vaig haver d'aparcar-lo.

Un altre somni era que seria una pintora famosa. Encara no ha passat. Però no ho descarte.

I quan era adolescent ja pensava que formaria una família i tindria fills o filles. Jo formava part d'una família nombrosa i volia que les meues filles també tingueren suport entre elles. Aquest somni sí que es va complir. Quan van nàixer les meues dos filles van ser uns dels meus dies més feliços.

Jo vaig ser educada, com la majoria, en una societat binària. Vol dir que només es contemplen dos opcions;

1. Dones amb anatomia femenina que sentiran atracció afectiva cap als homes.
2. Homes amb anatomia masculina que sentiran atracció afectiva cap a les dones.

Ara sé que la diversitat humana és molt més immensa. He pogut comprovar-ho, molt a prop, perquè la natura, que no seguix cap patró, ha estat capritxosa i ha fet que siga mare de dos filles trans (la seua identitat no coincidix amb la que se'ls va assignar en nàixer). En el moment de ser mare, els meus somnis passaren a un segon pla i els somnis de les meues filles es van convertir en els meus i van passar a ser la meua prioritat.

Quan les meues filles em van dir quina era la seua identitat real, vaig haver d'aprendre pel meu compte tot allò relacionat amb la Diversitat afectiva-sexual i de gènere, perquè fins aquell moment ningú no m'havia explicat res. Llegint, assistint a congressos, consultant amb persones professionals i parlant amb altres famílies que estaven en la mateixa situació. Tot per a poder entendre millor a les meues filles i acompanyar-les en la seua transició.

Elles somiaven en ser reconegudes i respectades com a dones en tots els àmbits; social, educatiu, sanitari i administratiu. Tindre una vida social que, fins aquell moment, no havien tingut. En definitiva, poder **existir**.

Gràcies a elles soc millor persona. I he descobert un món meravellós amb persones meravelloses. Continuaré visibilitzant aquestes realitats com una part natural de la diversitat humana per a canviar la **mirada social** i intentar erradicar l'assetjament i la LGTBI+fòbia, que tant patiment causa i tantes vides es cobra.

Les meues filles mereixen els mateixos drets i el mateix respecte que la resta.

SUMANT. Famílies amb noves realitats

Qui som?

SUMANT és una associació sense ànim de lucre de la Comunitat Valenciana, que està formada per Mares i Pares de persones LGTB+, o el que és el mateix, lesbianes, gais, trans, bi, més i d'una infància diversa en expressió i/o identitat de gènere. Que no té en compte ideologies, religions ni classes socials. Només ens importen les experiències, vivències i sentiments de les famílies, per a poder escoltar-les, informar-les, assessorar-les y acompanyar-les en l'assimilació de les seues noves realitats.

Les nostres realitats i somnis.

Les famílies de SUMANT vivim dues realitats: La primera realitat és la que ens ve imposada per una societat binària i en la qual, les famílies contribuïm, per falta d'informació, a perpetuar-la.

En ella, les nostres filles i fills són assenyalats per ser diferents a la norma establida. Per tindre gustos diferents i expressions diferents, que no encaixen

en els estereotips i rols de gènere que la societat espera, pel fet de ser xiquetes o xiquets. Els joguets, la roba, la forma de caminar, la forma de parlar i la forma d'estimar. Tot serveix d'excusa per a la burla, la discriminació, la violència i l'assetjament escolar i social.

Els seus somnis són veure's reflectides en l'espill amb la seua identitat real, poder eixir al carrer amb la seua samarreta preferida, anar a ballar ballet, jugar al futbol o poder donar-li la mà a la persona que estimen sense haver de fer-ho només quan no els miren.

En aquesta primera realitat, el major somni de les famílies consisteix en què tot encaixe i vore la felicitat en la cara de les nostres filles i fills.

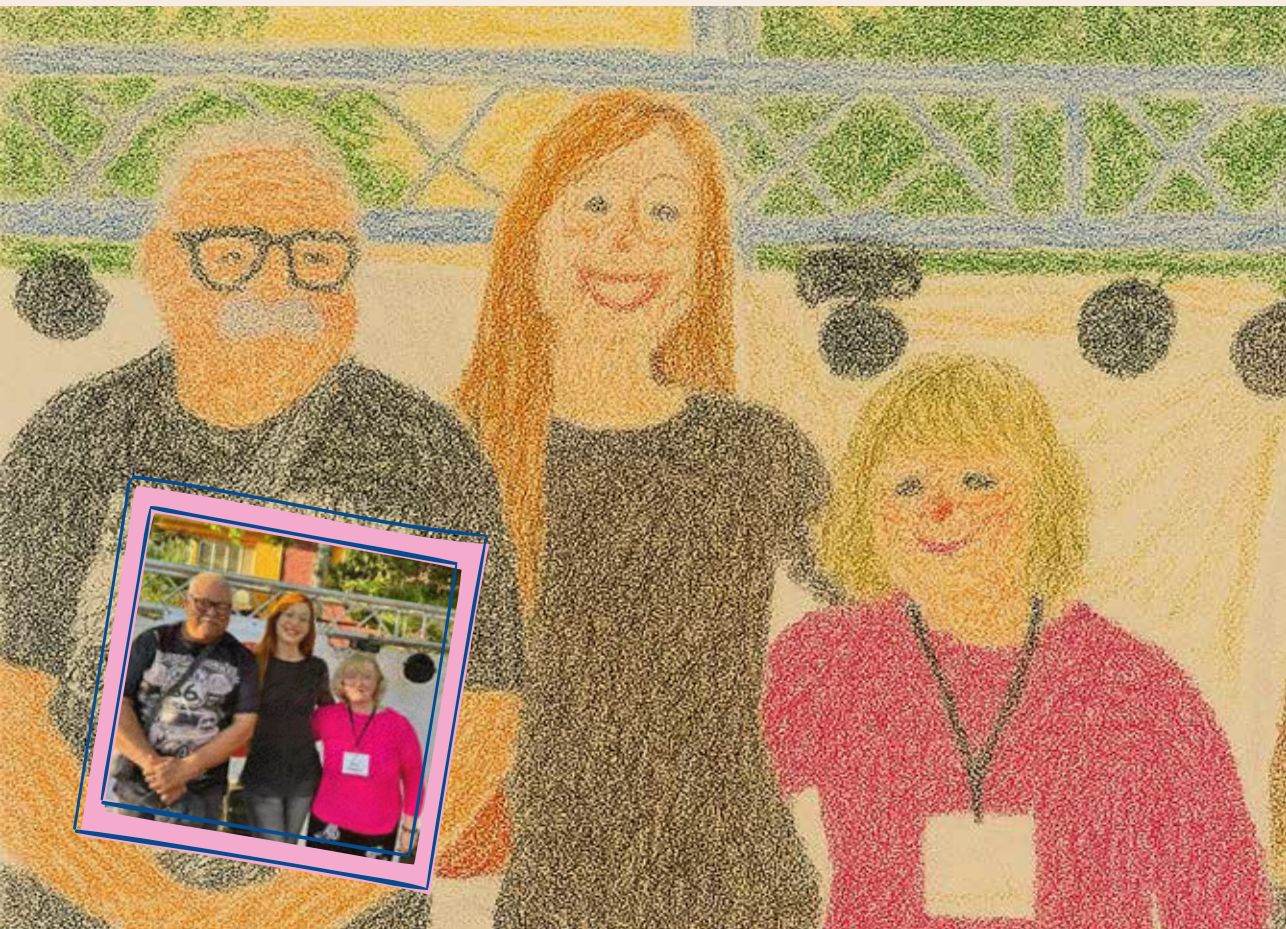
La segona i nova realitat comença quan les nostres filles i els nostres fills tenen la informació necessària i reuneixen el valor suficient per a dir-nos qui realment són i que estimen de forma diferent a com nosaltres pensàvem que eren i estimaven. Mostrant-ho i encara que saben que seran qüestionades i que es trobaran amb moltes barreres, és un gran alliberament. Ací comencen a complir els seus somnis i els de les famílies.

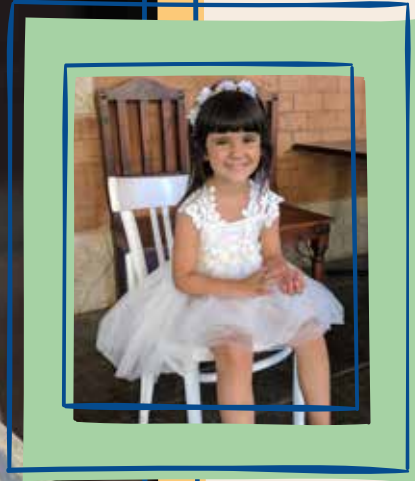
En aquesta segona realitat les famílies també som qüestionades per permetre que se'n isquen de la norma establida. Però l'amor a les nostres filles i fills pot més i a poc a poc anem assimilant la nostra nova realitat. Perquè la seua felicitat va creixent

i la nostra convicció per a fer front a tots els obstacles (socials, sanitaris, educatius, administratius, etc...) també va augmentant.

El suport i l'acompanyament de les famílies és fonamental per al llibre desenvolupament de la personalitat de les nostres filles i els nostres fills.

Una altra necessitat important és l'educació integral en Diversitat afectiva i de gènere, tant per part dels centres educatius, adaptada a cada cicle formatiu, com per part de les famílies, amb un nou estil de criança, basat en una escolta activa i que transmetra valors, entre ells, l'empatia i el RESPECTE.

Quan una xiqueta viu un conte de veritat

Noa Barea i Encinas
Fallera Major Infantil FJFS 2026

Cada matí sona el despertador i comença un dia normal. Vaig al cole, faig deures, jugue amb les meues amigues i, de vegades, acabe cansada, com qualsevol xiqueta. M'agrada riure, córrer, somiar desperta i tornar a casa pensant en el dia de demà.

Però des de ben menuda hi havia un somni que batejava fort dins del meu cor.

Somiava vestir-me de fallera, portar una banda i pujar a un escenari molt especial: el Teatre Romà. Somniava estar allí, exaltada com a Fallera Major Infantil de la Federació Junta Fallera de Sagunt. Un somni gran, tan bonic com un conte.

El primer any ho vaig intentar amb tota la il·lusió del món, però no vaig ser elegida. Va ser un moment difícil, però també un aprenentatge que em va ensenyar a tindre paciència i a no deixar mai de creure.

I aleshores va arribar el segon any.

Ho vaig tornar a intentar amb el mateix cor, amb una mica més d'experiència i encara més il·lusió. I aquesta vegada, el somni es va fer realitat.

Hui, quan em pose el vestit de fallera i em col·loque la banda, sent que aquell somni d'infància cobra vida. Continue sent una xiqueta normal, però gràcies a les Falles visc moments que semblen de fantasia.

Perquè sí, soc una xiqueta normal.

Però quan em vestisc de fallera i exalte al Teatre Romà com a FMI de la FJFS, visc un somni que pareix de conte...

i el més bonic és que és real.

PER A VEURE LA FALLA MIREM CAP AL CARRER
COM EL NOSTRE GRAN ESCENARI. PERÒ
PER A ENTENDRE EL MIRACLE HEM DE MIRAR
DARRERE D'AQUEST, ACÍ TROBAREM LA REALITAT
DE LA COMISSIÓ; LA UNITAT DE PERSONES
QUE CONVERTEIXEN ELS SOMNIS EN FETS.

Luis Eugenio Sáez i Vargas

Presidència 2026

Lluís, home de festa i de flama,
que mai s'espanta ni ens reclama,
autònom, pare i treballador,
amb rialla d'autèntic motor.
Quan sona la música i l'olor de pólvora,
ell és el primer que s'emociona.

Quan arriba el moment de la disfressa,
Lluís no dubta, s'hi llança de cap.
Sense vergonya, sense temor,
es transforma en rei, King Àfrica o actor.
Amb cada rialla encén la gent,
que el segueix amb orgull fervent.

Els Vents bufen amb alegria,
amb ell com a guia, tot és harmonia.
De cada problema fa broma i llum,
sempre amb el cor obert i el fum.
Lluís és exemple i tradició,
faller d'ànima i devoció.

SERVICIOS Y DESATASCOS CANET S.L

- **REFORMAS EN GENERAL**
- **MANTENIMIENTO FINCAS**
- **SERVICIO DE COBRA**

☎ **605 44 81 22 · 695 05 15 46**

Perquè les Falles, per a nosaltres,
sempre han sigut molt més que uns dies,
una vida compartida, des de menuda,
entre rialles, pólvora i melodies.

Encara recorde aquell any somiat,
quan vaig ser fallera major.
vaig complir el meu somni del teu braç,
amb el millor pare, el meu amic, el millor acompanyant.

I encara que este any siga complicat,
vull que sàpigues, pare estimat,
que sempre estaré al teu costat,
que mai et deixaré sol en cap instant.

Ha arribat el moment de brillar,
d'esperar amb emoció la festa que més ens agrada,
de deixar que l'ànima s'ompliga de llum,
que el cor bategue al ritme de la mascletà.

Només queda somriure,
sentir l'himne en cada por de la pell,
olorar la pólvora que anuncia la vida,
matinar per a cada despertà,
i ballar i riure com només nosaltres sabem.

Per tot això, i molt més, t'honorem,
amb versos i amb el cor et reconeixem.
Gràcies per fer-nos sentir contents,
Lluís, pare i orgull dels nostres Vents.

Jessica Sáez i Ortega

Carla Verdugo i Rubio

Fallera Major 2026

El teu somni de màxima representant
ja fa deu anys que ocupares.
El tron de major infantil,
amb una persona molt especial per a mi,
ja fa deu anys compartires.

La seda amb la qual t'engalanes
continua contant històries
de rialles, d'assajos, tantes memòries
que encara sentim aquells dies,
sentim la força que sempre projectes.

I era estrany veure't caminar
tan decidida, tan ferma, amb tanta passió,
deixant empremta, amb decisió,
guanyant-te de tots el respecte,
aconseguint de tots la unió.

serrano

Joyería

Relojería
Taller de Joyería Propio

Avda. 9 de Octubre, 97 - A
Telf. 96 268 21 35
e-mail:joyeria.serrano@yahoo.es

46520 Puerto Sagunto
(Valencia)

Eres una miqueta cabuda
(això ningú no ho pot negar),
però també eres coqueta i creguda
i poques estan a ta altura
d'aquesta llum brillant, difícil d'igualar.

No va ser casualitat:
va ser lliurament i constància,
perquè liderar no és manar, és saber inspirar,
i tu, sense cridar, només amb el mirar
ho fas amb talent i elegància.

Carla: somriu que el març ja arriba:
xaranges i pólvora t'esperen,
i espere que el visques intensament,
que gaudisques tot l'ambient
dels carrers que et coronen.

I ara sí podem enlairar
paraules tretes del cor,
per dir ben alt i a tothom
que Carla Verdugo Rubio
és, dels Vents, la Fallera Major.

Executiva adulta

Presidència

Sáez i Vargas, Luis Eugenio

Vicepresidències

Armero i Gómez, Daniel
Àrea Externa

Salar i Marín, Dolores
Àrea Festejos i Administració

Carrasco i Martínez, Óscar
Àrea Contabilitat

Alarcó i Villarroya, Moisés Cesar
Àrea Interna

Puerta i Herraiz, Jose Luis
Àrea Comunicació

Secretariat

de la Piedad i Martínez, Mª Luisa

Vicesecretariat

Soler i García, Elisa

Tresoreria

Picazo i Sánchez, José Ignacio

Comptador

Carrasco i Martínez, Óscar

Delegació de Protocol

Cost i Velasco, Antonio
López i Galindo, José María

Delegació de Festejos

Salar i Marín, Dolores
Abad i Madrid, Vicente

Delegació de Pirotècnia

Alarcó i Villarroya, Moisés César

Delegació de Loteries

Crisol i Barrachina, Juan Blas

Delegació d' Infants

Estruells i García, Adriana
Fernández i Velasco María
Moscoso i Cevallos, Norma

Delegació d'Activitats Diverses

Sesma i Giménez, Marta
García i Macías, Manuela

Delegació de Secció Femenina

Salvador i Palmero, Mónica
de la Piedad i Martínez, Mª Luisa

Delegació d'Esports

Escribà i López, Àlvaro
García i Rus, Ignacio Fco.
Sáez i Millas, Jordi

Delegació de Cultura

López i Tamarit, Gema
Rubio i Muñoz, Sandra
Armero i Soler, Valeria
González i Herreros, Mª Carmen

Delegació de Monuments

Armero i Gómez, Daniel

Crítica

Murria i Esteban, Mónica

Delegació de Playbacks

Alarcó i de la Piedad, Adrián

Delegació d'Ornamentació

Baena i Méndez, Óscar
Martínez i González, Beatriz

Delegació de Socis

Torres i Gómez, José
Yáñez i Rubio, Nerea

Delegació de Casal

Pérez i García, Àngel

Delegació de Cavalcada

Encinas i Cortijo, Sandra
Cost i Velasco, Carmen
Ponce i Crespo, Estefanía
Oltra i Salvador, Araitz

Delegació d'Incidències

Verdugo i Rubio, Carla

Delegació de Publicitat

Falcón i Ruiz, Chema
Fuertes i López, Raquel

Delegació d'Igualtat

Bosch i Díaz, Estíbaliz
Gallardo i Castellano, Diana M^a

Delegació de Relacions Socials

Cócera i Cortés, Blanca
Ortega i De Haro, Naiara
Bosch i Díaz, Estíbaliz
Armero i Soler, Valeria

Delegació de Llibret

Bosch i Díaz, Estíbaliz

Comissió adulta

Abad i Checa, Iker

Abad i Madrid, Vicente

Adán i Frias, Juan Antonio

Alandí i Alapont, Lucía

Alarcó i de la Piedad, Adrián

Alarcó i Villavroya, Moisés César

Alonso i Alonso, Sheila

Alonso i Carrascosa, Ingrid

Alonso i Esquer, Óscar

Angulo i Gómez, Sergio

Ariño i Espinosa, Vicente

Armero i Gómez, Daniel

Armero i Soler, Valeria

Aurrecoechea i Castillo, Héctor

Badia i Pons, Rubén

Baena i Martínez, Beatriz

Baena i Méndez, José Luis

Baena i Méndez, Óscar

Barceló i Martín, Paula

Barea i Ortiz, Raul

Barrios i Clauze, Liliana

Benedito i Briz, Ainhoa

Blanch i Martínez, Ana María

Boglioli, Álvaro Valentino

Borrás i Pardo, Javier

Bosch i Díaz, Estibaliz

Cabello i Galarza, Izan

Cabrero i Espino, Sonia

Calvo i Cuenca, Marta

Calvo i Salas, Bianca

Cantero i Acedo, Samuel

Carrasco i Cintas, Juan

Carrasco i Domínguez, Mario

Carrasco i Ferrer, Abraham

Carrasco i Martínez, Óscar

Carrasco i Muñoz, Ángela

Carrasco i Peris, Mario

Casas i Llopis, María Teresa

Catalá i Zalvez, Laura

Cebrián i Ruiz, Ignacio

Chafer i Martínez, Salvador

Clemente i Cost, Claudia

Corella i Cerezuela, Martina

Cosme i Rodríguez, Noèlia

Cost i Velasco, Antonio

Cost i Velasco, Carmen

Crisol i Barrachina, Juan Blas

Cruces i Blanch, Aitana

Cruces i Díaz, Ainhoa

Cruces i Díaz, Edurne

Cruces i Valero, Aida

Cuadrado i Teruel, Paula

Cócera i Cortés, Blanca

de la Piedad i Martínez, María Luisa

de la Torre i Martínez, Carolina
del Toro i González, Laura
Delgado i Bajo, Víctor
Delgado i Sánchez, Jordi
Delgado i Sánchez, Leire
Doménech i Blanch, Verónica
Encinas i Cortijo, Sandra
Escribá i López, Eduardo
Escribá i López, Álvaro
Escribá i Ruiz, Eduardo
Escrig i Teruel, Tatiana
Esteban i Fernández-Vicenti, Mar
Esteban i Sánchez, Noemi
Estruells i García, Adriana
Falcón i Ruiz, José María
Fernández i Lira, Lucía
Fernández i Velasco, María
Ferrer i Gascón, Concepción
Ferrer i Martí, Mariam
Fito i Sáez, Aitor
Fuentes i Queralt, Miguel
Fuertes i López, Raquel
Gallardo i Belmonte, David
Gallardo i Belmonte, Sergio
Gallardo i Castellano, Diana María
Gallego i González, María Victoria
Gandía i Chillida, Esmeralda
García i Macías, Manuela
García i Ardovín, Alex
García i Bosch, Diego
García i Chavarría, Daniela
García i Daras, Jimena
García i González, Nerea
García i Mesa, Miguel Tomás
García i Muñoz, Nuria
García i Puig, Carles
García i Rus, Ignacio Francisco
Gay i Gallardo, Alba
Gil i Alba, Pedro
Gimeno i Soto, Manuel
Giral i Blanco, Alejandra
Girón i Tàrraga, Elena
González i Herreros, Eva Belén
González i Herreros, María Carmen
González i Martínez, Carlos
González i Sánchez, Sonia
Gutiérrez i Cabañero, Daniela
Gutiérrez i Murria, Victoria
Gómez, Vanesa Paola
Gómez i Gimeno, Pilar
Gómez i Giménez, Noelia
Herranz i Soriano, Raquel
Herrero i Soto, Macarena
Hueso i Martínez, Carolina
Jiménez i Forment, David
Juan i Caballero, Nadia
Lillo Igarcià, Sara
Lira i Perez, Rosario

López i Galindo, José María
López i García, Luis Rafael
López i Plumed, Agustín
López i Pons, Carla
López i Ripoll, Ainhoa
López i Tamarit, Gemma María
Marco i Medina, Laura
Marcos i Calderón, Irene
Martí i Rueda, Jonathan
Martí i Soriano, Verónica
Martí i Zamorano, Gael
Martín i García, Rubén
Martín i García, Rubén
Martín i Gómez, Elena
Martín i Zambrano, Paula
Martínez i del Toro, Daniela
Martínez i González, Beatriz
Martínez i Lorente, Adrián
Martínez i Martínez, María Elena
Melgoso i Ponz, Yolanda
Miguel i Garfella, Desiré
Millas i Lopera, M^aLuz
Miñana i García, Antonio
Molina i Díaz, Juan José
Monreal i Martínez, Paula
Moscoso i Cevallos, Gema
Moscoso i Cevallos, Norma
Moyá i Gomis, Alejandro
Murciano i Sánchez, Celia

Murria i Esteban, Mónica
Muñoz i Almazán, María Carmen
Muñoz i Mezcuca, Belén
Muñoz i Romero, Juana
Navajas i Jiménez, María Rosa
Navarrete i Igual, Antonio
Navarro i García, Hernán
Navarro i Navarro, Ernesto
Navarro i Salar, Ernesto
Navarro i Salar, Ulisses
Oltra i Salvador, Aritz
Oltra i Salvador, Iria
Ortega i de Haro, Naiara
Ortiz i Cisneros, Aurora
Palanca i Torijas, Iván
Palmero i Soriano, Estefanía
Perez i de las Peñas, Miguel
Peris i Montolio, Cristina
Peñalba i Arroyo, Vega
Picazo i Gómez, José Carlos
Picazo i Sánchez, José Ignacio
Ponce i Crespo, Estefanía
Pons i Gil, Silvia
Puerta i Herraiz, José Luis
Pérez i García, Nerea
Pérez i García, Ángel
Pérez i Julve, David
Pérez i Núñez, Alejandro
Ripoll i Crisol, Cristina

Rivas i Navajas, Francisco Javier
Rivero i Gómez, Lucía
Roca i Sánchez, Carmen María
Roch i Manzano, Jéssica
Roger i Soto, Greta
Román i Gómez, María
Román i Méndez, Encarnación
Román i Méndez, Rafael
Rubio i Ballester, Juana
Rubio i Díaz, Laia
Rubio i Muñoz, Sandra
Rueda i San Clemente, Héctor
Ruiz i Herrera, Encarna
Ruiz i López, Fernando
Ruiz i Pérez, Rosario
Ríos i Mayado, Silvia
Salar i Marín, María Dolores
Salvador i Palmero, Mónica
Sanz i Andres, Jorge
Sanz i de la Torre, Triana
Sesma i Giménez, Marta
Sesé i Ruiz, María del Mar
Simó i Sánchez, Carolina
Soler i Garcia, Elisa
Sáez i Millas, Jordi
Sáez i Ortega, Jéssica
Sáez i Vargas, Luis Eugenio
Sánchez i Alonso, Emilio
Sánchez i López, Elena
Sánchez i Rubio, Noemi
Sánchez i Sánchez, María Rosa
Sánchez i Triguero, Jennifer
Sánchez i Triguero, Judit
Sánchez i Villar, Carolina
Tebar i Fernández, Enol
Torres i Fernández, Daniela
Torres i Gómez, Iker
Torres i Gómez, José
Torres i Gómez, Juan Manuel
Torres i Inda, Aitana
Torres i Jurado, Luis Manuel
Triguero i López, María
Tur i de Haro, Carolina
Tur i García, Nacho
Valderas i Bovet, Nerea
Valero i Tamarit, José Ignacio
Velasco i Martínez, Susana
Velasco i Álvarez, Trinidad
Verdugo i Jara, Francisco José
Verdugo i Rubio, Carla
Vigara i del Rio, María Cristina
Vila i González, José Javier
Villanueva i Atienzar, Inocencio
Villanueva i Molina, Verónica
Vizcaino i Martínez, Javier
Yáñez i Rubio, Nerea
Álvarez i Ruiz, Francisca

Una falla de fantasia

Artista / Dani Barea i Ortiz

Al remat de la falla hi ha un cuiner equilibrista que amb il·lusió va muntar el seu restaurant, sense saber que hui en dia és molt fotut pagar autònom, taxes de fem, lloguer i llum.

Ell intenta trobar l'equilibri, no sap si menjar o pagar els deutes d'un lloguer desorbitat. La falta d'ajudes per a les persones autònomes el deixen fora de l'estat de benestar somiat.

Per ironies de la vida, hui ha fet un gran pastís: quan arriben els partits polítics serà fàcil de repartir. Un trosset per cadascuna i cadascú i una merda per a tu.

La nostra xiqueta valenta, símbol d'empoderament femení, ella soleta al bou s'enfronta perquè sap que per haver nascut dona la lluita activa és el seu destí.

*La seguridad que
protege su casa*

**24Hrs.
Cerrajeros**

*Todo Tipo de Puertas y Motorizaciones
Persianas Enrollables y Rejas Extensibles*

Toldos y Mosquiteras

Puertas Acorazadas.

Cambio y Reparación de Cerraduras.

*Cajas Fuertes - Colocación y Reparación
de Cierres Metálicos.*

 607 95 66 50

C/ CATALUÑA, 24 BAJO - PUERTO SAGUNTO

La nostra xiqueta sense por
vol jugar al futbol,
vol eixir ella a soles,
vol vestir falda o pantaló,
vol viure la seua vida
sense por ni agressions.

Xiqueta, xiqueta meua,
aquest món et vol menjar.
Juga i torna a ser una xiqueta,
mai et poses cap carasseta,
que ací estem tots i totes
per lluitar per la igualtat.

Sagunt és una ciutat amb una gran població
amb dos nuclis urbans. Tot està partit en dos:
no tenim un gran teatre,
no tenim un gran musical,
no tenim infraestructures
perquè tot el món puga gaudir de l'art.

Hi ha trenta comissions falleres
que donen vida a la ciutat,
però quan s'ha d'anar a algun acte
tenim entrades limitades
i, al remat, ens hem de barallar.

Si aquestes notes musicals pogueren parlar
recordarien al nostre alcalde i al seu govern
que ací tenim una NRU amb molta capacitat
que es podria usar per a actes fallers,
concerts de música, teatre i art.

Anuncien canvis cada campanya,
però el traç sempre és el mateix:
barregen les tintes i enganyen,
i el pot s'ompli per a ells.

Els partits que governen a hores d'ara
(fa igual els colors de la paleta:
rojos, blaus, taronges o verds)
suquen d'igual manera
i el pinzell se'l guarden ben ple.

Una paleta de colors
és el que tenim a l'Ajuntament:
roig i taronja no fan goig,
però serà menys malament
que ajuntar el blau amb el verd.

Si tu vols ser fallera major,
hauràs de complir un estricto protocol.
En canvi, si vols ser president...
ningú t'ha de dir el que has de fer.

Posa't quilos de laca, a muntó,
i ben recta la pinteta.
Molta igualtat diuen que hi ha a Federació,
però mai ha sigut una dona presidenta.

Una cosa tenim clara,
que a molta gent de FJFS se li oblida:
si no es publica tot en inclusiu
no arribarem a la igualtat en la vida.

Les falleres majors de la comarca
van més escortades que Leonor,
i és que el protocol els marca
anar sempre amb ambaixadora o ambaixador.

A les xarxes socials pots trobar
"postureo", menjars i maquillatges,
però més d'u o d'una s'han espantat
en veure que les fotos del somiat viatge
són més falses que un euro foradat.

Els mòbils i l'adolescència, quina bogeria!,
amb les pantalles obertes tot el dia.
Fins i tot ara els trobem a l'escola,
però espai!, trolls i haters bullen a la cassola,
i és que ara amb això de la IA
pot ser un home, una dona o pot ser ta tia.

La Intelligència Artificial ja està en tots els llocs:
t'organitza viatges i et fa menús cada dia.
Enguany les falles han entrat al joc
i el pobre jurat del concurs de narrativa
ha llegit la mateixa història amb alguns retocs
que ja els sona com si fora una profecia.

Ara està de molt de moda
tindre una mascota a casa,
però seràs tu l'animalet
si quan traus el teu gosset
no arreplegues la seua caca.

El gosset mira amb gana
i ja pensa en el dinar.
Si el pinso no el demana
serà perquè no li agrada
i vol menjar de veritat.

La SAG té una gran responsabilitat:
fer que el Port i Sagunt estiguen netes,
però ciutadanes i ciutadans estem aborronats
quan venen festes i sobretot les falles,
que el servei no dona l'abast
i s'amuntonen les deixalles.

La xiqueta sense por

Mónica Murria i Esteban

Qui és la xiqueta sense por?

És una xiqueta que amb un posat de valenta desafia el famós Bou de Wall Street. L'estampa és bastant bonica perquè simbolitza la valentia de la dona per a fer front a posicions de lideratge en llocs de direcció del món financer.

Tot això respon a una macro tendència en auge, que en 2017 va arrebregar l'agència de publicitat McCann, la qual va dur a terme la campanya de l'empresa State Street Global Advisors.

No solament això, sinó que responia a una necessitat del món empresarial i financer: hi ha diversos estudis que demostren que les dones en llocs de direcció i lideratge obtenen millors resultats, per contra de les empreses on no s'inclouen.

L'eslògan de la campanya de comunicació es va dir #shemakethedifference i van crear un símbol del lideratge femení per al present i el demà. És per això que l'escultura no és una dona, sinó una xiqueta. Representa la valentia de la xiqueta enfront d'un futur lideratge.

Concretament, l'encàrrec de l'estàtua es va fer a l'escultora uruguaiana Kristen Visbal. La mateixa autora va dir sobre la seua obra: «La peça té un punyent poder femení».

A l'escultura de bronze l'acompanya una placa amb la següent inscripció: «**Coneix el poder de les dones en el lideratge: elles marquen la diferència**».

Per què tenim en la nostra falla una escultura de La xiqueta sense por (Fearless girl)?

Resulta que hi ha rèpliques d'esta escultura instal·lades en altres ubicacions. La més curiosa és enfront del Grand Hotel

d'Oslo, a Noruega. I dic curiosa perquè no hi ha una relació clara. Un altre dels llocs on pots veure a La xiqueta sense por és enfront de la Borsa de Londres.

Segurament, on tindria sentit que apareguera una quarta Xiqueta sense por és enfront de la Borsa de Tòquio. De manera que el món financer més influent en l'economia mundial (Londres, Nova York i Tòquio) tingueren tots un desafiament a cobrir.

El que té de bo que s'hagen desplegat més escultures al llarg de la geografia és que el missatge s'ha fet encara més global i dona suport a la macro tendència. Des de l'AC El Vents volem posar el nostre granet de sorra i donar suport a esta iniciativa amb la nostra Xiqueta sense por. Molt més xicoteta, sí, però amb un missatge ben clar. A més a més, volem dedicar la nostra escultura a totes les nostres xiquetes falleres de la comissió, perquè cada dia ens demostren la seua valentia i la seua fortalesa, i molt especialment a la nostra FMI Martina, que amb el seu somriure i la seua aptitud sempre positiva fa gran la nostra comissió. També volem dedicar-la a la nostra Fallera Major Infantil de la Comarca, Noa, per la seua valentia i el seu gran cor.

Va ser un èxit la campanya?

Com a resultat d'esta campanya, en moltes empreses en les quals no hi havia dones directives, més de 420 van incloure dones en el seu quadre directiu, i moltes es van comprometre a fer-ho.

Sembla que l'objectiu de la campanya s'està acomplint. I és que, per poder cotitzar en el Nasdaq, es requerirà que en els òrgans d'administració de les empreses hi haja diversitat de gènere i racial.

Què podem fer per a col·laborar amb la campanya?

Fes-te una selfie i puja-la a les teues xarxes socials. Ajuda'ns a fer viral la nostra Xiqueta sense por!

Socis i sòcies d'honor

Abad i Madrid, Esteban

Acedo, Beatriz

Adán i Lapaz, Juana

Adelantado, Carmen

Alapont i Cano, Luisa

Alba i Torres, Mª Ángeles

Albert i Cabrera, Kike

Almazán i Barrera, Paulina

Alonso i Álvarez, Fabiola

Alonso i Esquer, Mª Carmen

Alonso i Ratia, Vicente

Álvarez i Abrego, Yadira

Andrés i Vallejo, Álvaro

Ariño i Montaner, Ismael

Arroyo i Collado, Teresa

Aurrecoechea i Castillo, Hugo

Bajo i del Cid, Mª Cristina

Bar Conde

Barrachina i Gavaldon, María

Belmonte i Maldonado, Santiago

Blanco i Giral, Ana Belén

Borras i Pardo, Jorge

Briz i Martínez, Nuria

Cabello i Ramírez, Mireia

Calomarde i Olmedo, Raquel

Calvo i Toledo, Estela

Carot i Blat, Erika

Carrasco i Martínez, David

Carrillo i Roch, Ana

Castellano i Moreno, Magdalena

Castillo, Sandra (Bar Urky)

Cebrián i Ruiz, Eva María

Cerezuela i Pastor, Raquel

Chavarría i Vedriel, Dalia

Chillida, María

Cisneros i Gámez, Aurora

Corella, Patricia

Corpas i Gallego, Iván

Cortes i Berlanga, Blanca

Cortijo i Benedicto, Encarnación

Crisol i Lázaro, Ana

Crisol i Lázaro, Rosa

Cruces i García, César

Cuenca, Inmaculada

de las Peñas i Bernal, Encarnación

Del Río i Alfonsea, Mª Dolores

Díaz i Alcaraz, Mª Isabel

Díaz i Carrillo, Concepción

Díaz i Libiano, Carmen

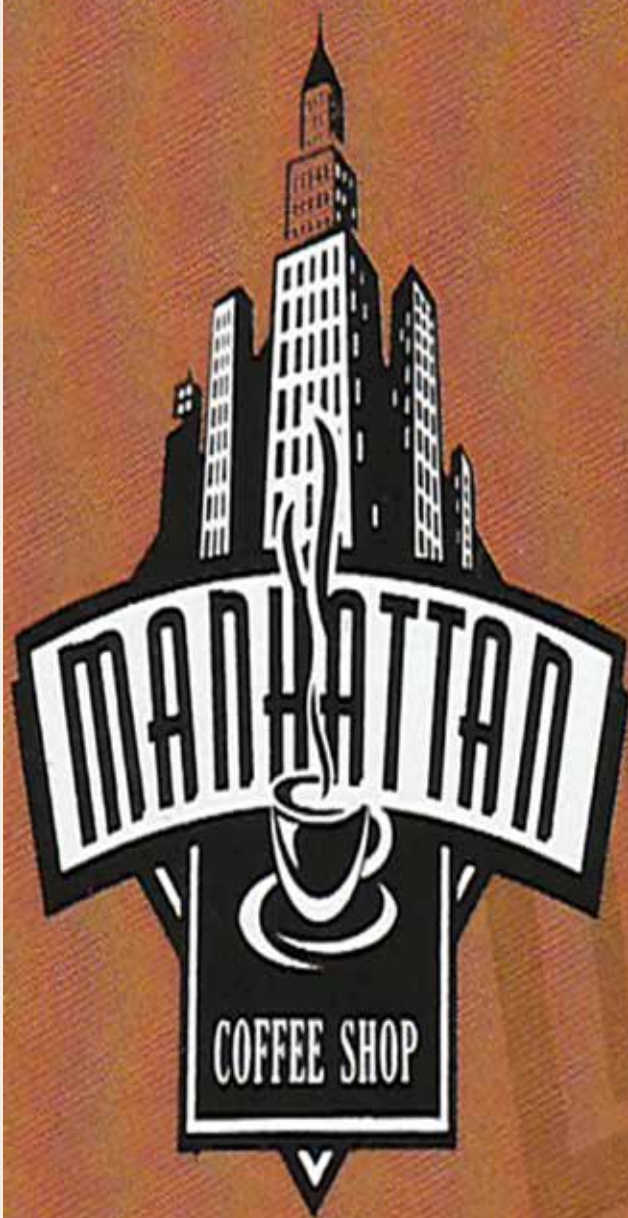
Díaz i Ródenas, Sergio

Espino i Pérez, Luis

Esquer i Flor, Mª Carmen

Esteban i Jurado, Juan Rafael

Esteban i Lucas, Pilar

C/ Islas nº8 Puerto de Sagunto - Valencia

646 154 743

Esteban i Montero, Mª Jesús
Esteban i Sánchez, Encarna
Fernández i Alonso, Miriam
Fernández i Ruiz, Manoli
Fernández i Velasco, Raul
Ferrara i Socarrades, Pau
Forment i Martínez, Mª Carmen
Gadea i Bernal, Francisco
Gallardo i Ruiz, Pascual
Gallego i Navarré, Vicente
García i Alfonso, Antonio
García i Ardovin, Jesús
García i Caballero, Ana Belén
García i García, José Luis
García i Gómez, Antonio José
García i Moreno, Concepción
García i Puig, Laura
García, María Dolores
Gil i Alba, Mª Ángeles
Giménez i Checa, Tomás
Giménez i García, Concepción
Giménez i Giménez, Ángel
Giménez i Hortelano, Pablo
Gimeno i Pérez, Manuel
Gómez i Arnau, María José
Gomez i Fol, Lucía
Gómez i Gil, Josefina
Gómez i Giménez, Silvia
Gómez i Sánchez, Águeda
Gómez i Valencia, Encarna
González i Clares, Isidra
González i Sánchez, Mª Carmen

Gracia i Igual, María
Guijarro, Petri
Gutiérrez i Leonardo, Pedro
Herráiz i Villalba, Asunción
Herranz i López, Francisco
Herrera i Espinosa, Encarnación
Isach, Antonio
José i Rubio, Pedro
Juan i Jordán, Gema
Lillo, Julio
López i Esteban, Ana María
López i Tamarit, Ramón
Lorenzo i Clemente, Adelina
Lozano i Prats, Tomás
Manzano i Flores, Mª Carmen
Marcos i Calderón, Noelia
Marigil i Faus, Beatriz
Martín i Gandía, Nuria
Martínez i Cuenca, Mª Lidia
Martínez i Fornieles, María
Martínez i Garijo, María
Martínez i López, Antonio José
Martínez i Lorente, María José
Martínez i Martín, Francesc
Martínez i Morenillas, Lourdes
Martínez i Rubio, Fina
Martínez i Salcedo, Antonia
Medina i Calabuig, Cristina
Medina, Pilar
Méndez i Belmonte, Encarna
Mesa, Loreto
Mezcua i Mezcua, Rosa María

Millar i Lopera, Mª Luz
Molina i González, Juan
Molina i Ugarte, Diego
Montolio i Domingo, Mª Pilar
Morales, Rosario
Moyano i Cozar, José
Navajas i Jiménez, Roma M^a
Ortega i De Haro, Rubén
Ortiz i Cisneros, Antonia
Palmero i Gómez, Mari
Pérez i Amezcua, Juan Manuel
Peris i Montolio, Sara
Ponce i Crespo, Lorena
Requena i Sorroche, Ana
Ríos i Álvarez, Mª José
Rivas i Miravete, Francisco
Rodríguez i Reina, Mª José
Rubio i García, Antonio
Rubio i López, Mª Carmen
Rubio i Muñoz, Daniel
Rubio i Muñoz, Tamara
Rubio i Salor, Dolores
Rubio i Miguel, Pedro
Rueda i Bazataqui, José
Rueda i Pastor, Mª Carmen
Rueda, Maira
Ruiz i Gázquez, Mª Carmen
Ruiz i Pérez, María
Rus i Herranz, Rosa
Salar i Marín, Rafael A.
San Clemente i Leal, Virginia
Sánchez i Alepuz, Ventura

Sánchez i Ferreira, Pilar
Sánchez i González, Mª Dolores
Sánchez i Luján, María
Sánchez i Ocaña, Cresentia
Sánchez i Rubio, Raul
Sánchez i Tauste, Sonia
Sánchez, Dolores
Simó i Ortí, Joaquín
Soler i García, Vanesa
Soler i García, Inma
Soriano i Medrano, Jose
Soriano i Tobar, Inmaculada
Soto i Bedoya, Catalina
Soto i Chavarría, Noelia
Tauste i Tauste, Blasa
Teruel, Mari Carmen
Teruel i Jurado, Antonia
Torrecillas i Méndez, Gloria
Torres i Clemente, Concepción
Torres i Jurado, M^o Teresa
Torres i Maestro, Neus
Torres i Navarrete, Manuel
Torrubia i López, Héctor
Tovar i Almazán, Carmen
Tur i Carretero, José
Velasco i Fernández, Paquita
Vila i Lucas, José
Villanueva i Molina, Lorena
Villar i Armero, María Del Mar
Vizcaíno, Manuel
Zálvez i Romero, Rosalía
Zamorano i Pérez, Rosa

Actes 2026

Dissabte 14 de Març

Plantà de les Falles
i Ornamentació de carrer.

Diumenge 15 de Març

07:30h Despertà.
08:00h Esmorzar.
09:00h Visita del Jurat.
15:00h Concentració al Casal
per arriplegar a les nostres FM.
17:00h Visita de Cortesia
a les Falles de Gilet i Faura.
21:30h Sopar a la carpa.
23:30h Orquestra "Magia Negra".

Dilluns 16 de Març

07:30h Despertà.
08:00h Esmorzar.
15:00h Concentració al Casal
per arriplegar a les nostres FM.
18:00h Lliurament de premis
de FJSSF i visita de Cortesia
a les Falles de Sagunt.
21:30h Sopar a la carpa.
23:30h Orquestra "Venus".

La Comissió de la A.C. Falla
Els Vents, es reserva el dret
de modificar o suprimir qualsevol
dels actes al present programa.

Dimarts 17 de Març

07:30h Despertà.
08:00h Esmorzar.
15:00h Concentració al Casal
per arriplegar a les nostres FM.
17:00h Visita de Cortesia
a les Falles de Port de Sagunt.
21:30h Sopar.
23:30h Quarteto "Silver".

Dimecres 18 de Març

07:30h Despertà.
08:00h Esmorzar.
17:30h Festa Infantil.
18:30h Berenar per als socis.
21:30h Sopar a la carpa.
23:30h Discomóvil "Sonora".

Dijous 19 de Març

09:30h Concentració al Casal
per arriplegar a les nostres FM.
11:00h Ofrena Floral a la Nostra
Mare de Déu dels Desamparats.
14:00h Mascletà.
14:30h Menjar a la carpa.
21:00h Sopar a la carpa.
22:00h Cremà de la Falla Infantil.
Cremà de la Falla Gran.

En Puerto Sagunto • Telf. 96 267 66 54

calzados

Ven...
pruébatelos
y saldrás ganando

C. Cataluña, esq. San Vicente (junto Plz. Mare Nostrum - Frente Consum)

mc MUÑOZ

Móvil: 665 09 10 05

Fijo: 96 009 60 60

C/ Vent de Gregal, 17
46520 Puerto Sagunto (Valencia)

Resum 2026

Elecció de Representants

Telefonada a la FM Infantil de la Comarca

Telefonada a la FM Infantil de la Comarca

Telefonada a Representants de la Comarca

Proclamació Representants de la Comarca

Proclamació

Sopar de Sectors

Trobades

Trobades

Concurs de paelles

Mig any

Mig any

Mig any

Exaltació Representants de la Comarca

Play Back

Play Back Representants

Play Back infantil

Premi Play Back adult

Exposició d'Igualtat

Neteja de platges

Setmana Cultural

Setmana Cultural

Setmana Cultural

Setmana Cultural

Setmana Cultural

Taller d'Igualtat

Taller d'Igualtat

Taller d'Igualtat

Setmana Cultural

Esports adults

Esports infantils

Esports adults

Festa infantil

Festa infantil

Halloween

Festa infantil

Xarrada 25N Pilkington

Jornada d'esport femení

Jornada d'esport femení

Sopar de Nadal

Nadal

Galla Cultura Infantil

Visita del Pare Noel

Martina Rivas i González

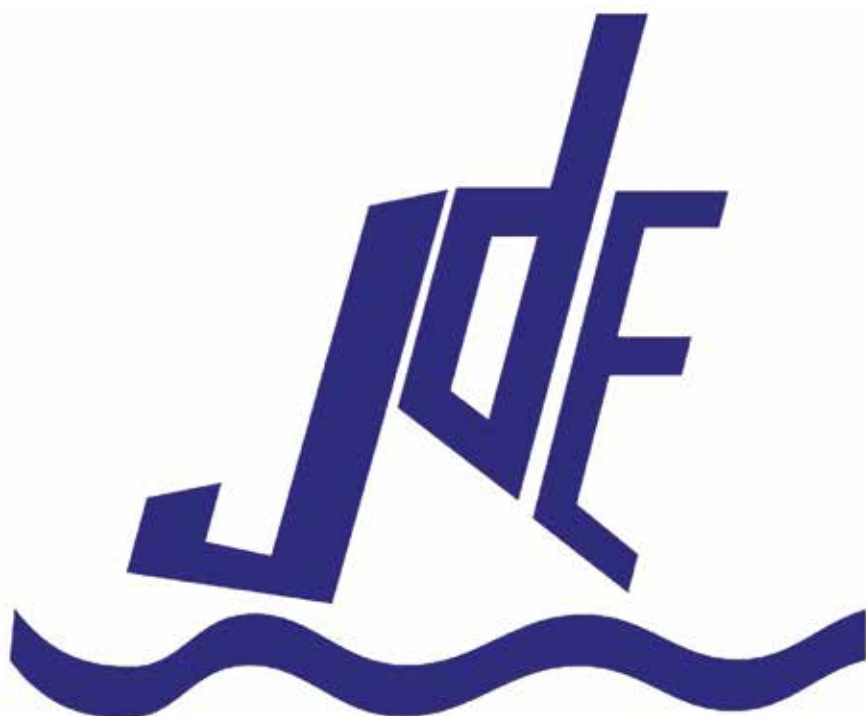
Fallera Major Infantil 2026

Martina és nom d'estrela brillant encesa,
de xiqueta tranquil·la, valenta i decidida.

Hui la mirem amb emoció verdadera:
és la nostra Fallera Major Infantil
d'esta gran família fallera!

Des de molt xicoteta ja sabia lluitar,
la defensa personal li va ensenyar a avançar.
Entre colps suaus i respecte profund,
s'ha fet forta i segura
i propietària del seu món.

Però també és coqueta i presumida,
i té un costat especial.
Anar de compres, el seu pla preferit;
i sempre va boniquíssima, garantit!,
amb un gust diferencial.

JDE PISCINAS PUERTO DE SAGUNTO, S.L

C.I.F. B 98966021

C/ Niquel s/n

46520 puerto de Sagunto (Valencia)

Tel 96 118 36 47

jdepiscines@gmail.com

I què direm quan va de fallera?
Marxant pels carrers morvedrins,
la nostra ciutat volguda,
l'hem vist de ben menuda
amb pas ferm i dolça figura.

Que no vos enganye esta nineta:
és tranquil·la, no s'altera,
però si de sa mare ens ha tret
la gràcia i la distinció,
resulta que del pare ens ha eixit cabudeta.

Hui el teu somni es fa realitat,
un somni volgut, anhelat:
ser la nostra màxima representant
a la falla a la qual has amat
i en què sempre has estat.

Representes el millor de la nostra festa,
el millor de la nostra tradició.
Benvolguda xiqueta: aprofita cada moment,
ara és el començament
i el temps passarà volant.

Observa i mira totes eixes cares
com s'emocionen per tu hui,
perquè Martina Rivas i González
ja eres d'aquesta, la teua falla,
la seua Fallera Major Infantil.

Executiva infantil

Vicepresidències

Torres i Yáñez, Elena
Alarcó i de la Piedad, Daniel
Carrasco i Muñoz, Sofía
Falcón i Fuertes, Emma

Secretariat

Alarcó i De la Piedad, Miguel

Vicesecretariat

García i Bosch, Martín

Tresoreria

Clemente i Cost, Cayetano

Comptador

Torres i Yáñez, Diego

Vicecomptador

Chafer i Alandí, Pablo

Delegació d' Infants

Falcón i Fuertes, Guillem

Delegació de Protocol

Barea i Encinas, Raúl

Delegació de Festejos

Carrasco i Peris, Nerea

Delegació de Piroterània

Chafer i Alandí, Noa

Delegació d'Activitats Diverses

Gadea i Simó, Valeria

Delegació d'Esports

Fuertes i Hueso, Leila

Delegació de Cultura

Ferrara i Gallego, Lucia

Delegació de Monuments

Ferrara i Gallego, Joan

Fallera major

Rivas i González, Martina

Fallera major FJFS

Barea i Encinas, Noa

Comissió infantil

Abad i Checa, Álvaro
Alarcó i de la Piedad, Daniel
Alarcó i de la Piedad, Miguel
Ariño i Moscoso, Alexia
Ariño i Moscoso, Victoria
Badía i Sánchez, Danae
Barea i Encinas, Noa
Barea i Encinas, Raul
Carrasco i Muñoz, Sofia
Carrasco i Peris, Nerea
Chafer i Alandí, Noa
Chafer i Alandí, Pablo
Clemente i Cost, Cayetano
Collado i Ponce, Elena
De Álvaro i Barrios, Ariadna
Delgado i Valderas, Clara
Duarte i Lillo, Laura
Falcón i Fuertes, Enma
Falcón i Fuertes, Guillem
Ferrara i Gallego, Joan
Ferrara i Gallego, Lucía
Fuertes i Hueso, Leila
Gadea i Simó, Valeria
García i Bosch, Martín
Gimeno i Miguel, Alicce

Gómez i Sesma, Leo
Lozano i Izquierdo, Omeriy
López i Vigara, Dafne
López i Vigara, Thiago
Martínez i de las Heras, Magnolia
Martínez i González, Vega
Molina i Hidalgo, Juan
Moscoso i Cevallos, Hugo
Moyano i Cortés, Martina
Muñoz i Corella, Jasone
Navarrete i Sánchez, Vega
Pérez i Gordaliza, Alex Miguel
Rivas i González, Candela
Rivas i González, Martina
Romero i Carrillo, Lucía
Ruiz i Catalá, Carmen
Ruiz i Muñoz, Marcos
Salvador i Díaz, Lucas
Sanz i de la Torre, Nazaret
Torres i Yáñez, Elena
Torres i Bermúdez, Zoe
Torres i Yañez, Diego
Torrubia i Doménech, Abril
Valero i Roch, Dunia
Vizcaíno i Ruiz, Matías

On la fantasia floreix

Artista / Dani Barea i Ortiz

Ací tenim la falla xicoteta
i al remat hi ha una dona que fa de guia:
un muntó d'animallets
cap al món ple de fantasia.

Pareix que ho tinga clar:
el món somiat o el món de veritat,
un món divers amb molts colors
o un món gris sense diversitat.

Si esta falla fora una rondalla
i la nostra dona poguera parlar,
segurament diria als animallets:
“Que bonic és somiar
el món de fantasia i el món de veritat!”.

Amb este coll tan gegant
ens mira des de dalt la girafa:
veu un món meravellós i gran,
però la realitat és ben diferent
perquè el món de fantasia que veu
no és més que una estafa.

el Faro

BODAS & EVENTOS

Una girafa és tranquil·la,
pot la pot fer enfadar,
però no et poses davant d'ella
que amb eixe coll tan i tan llarg
potser no et vorà i acabaràs mal.

La seua forma de caminar
amb les potes llargues i amb paciència
ens sembla molt senyorial,
però com que no té cordes vocals
no pot cridar ni fer l'advertència
si un depredador se la vol menjar.

Dins de la seua closca
la tortugueta està tranquil·la,
i és que amagada a la fosca
ningú la turmenta amb insults
ni rep assetjament a l'escola.

Trau el cap a poc a poc,
fent com si no li importara,
però no vol entrar al joc
perquè si contesta o s'encara
la fan sentir malament,
i això encara és pitjor.

Dins de la seua caseta
imagina un món millor:
món fantàstic que la tortugueta
desitja que siga acollidor
per a totes les espècies,
sense diferències i amb molt d'amor.

La nostra granota verda
des de xicoteta ha après a esperar.
Li van contar que un dia
un príncep blau apareixerà
i amb sol un bes a la galta
en princesa es convertirà

Pobra i trista granota,
ja no sap què pensar...
Tal volta siga l'hora
de ser feliç i deixar d'esperar.

El príncep blau no arriba,
i si arriba ja fa igual:
ara sap que voler-se a si mateixa
és el principi de la felicitat.

Ràpid, amb por i orellut,
el conill de l'escola fugia.
Ell estava molt fotut
i les orelles amagava cada dia.

La tortuga i la llebre,
eixa història ens l'han contat,
però a hores d'ara no és un conte
que les llebres ens enganyen
i les tortugues abaixem el cap.

El conillet és massa ràpid
i de seguida s'amagarà
per no pagar els impostos
que l'Estat li demanarà.

Es farà desaparèixer,
de segur que no el trobaran,
i farà com els influencers
que es nacionalitzen andorrans.

Com més sucre més dolç,
diu un refrany popular.
Com més mentides al seu discurs,
més vots són els que rebran.

Fan pensar a la ciutadania
que fan polítiques bones de veritat,
perquè quan fan alguna cosa
ho publiquen sempre a les xarxes socials.

Si punxes en el cor
un like li donaràs.
Com més cors tenen,
més content estarà
el partit que governa la nostra ciutat.

**Mónica Murria i Esteban
Ana Maria Blanch i Martínez**

Resum 2025

Curtmetratge

Carrera de colors

Cavalcada dels Reis Mags

Cavalcada dels Reis Mags

Certamen de curtmetratges

Certamen de teatre

Teatre

Premis de teatre

Premis Gala de l'esport

Premis Gala de l'esport

Bateig de la Falla

Bateig de la Falla

Plantació d'arbres

Presentació

Presentació

Repartiment a persones associades

Repartiment
a persones associades

Nit d'albaes

Nit d'albaes

Cavalcada

Macrodespertà

Monument gran

Monument infantil

Premis de Falles

Premi de ball
a la cavalcada

Premi d'ornamentació

Premi a la Falla
més igualitària

Visita a "Nuestros Hijos"

Falles a Segorbe

Falles a Segorbe

Creu de Maig

Comiat Junes Locals

LA IGUALTAT DE GÈNERE ÉS LA FANTASIA
QUE HEM D'ESCRIBRE EN LA REALITAT
DE CADA DIA PER A QUE LA HISTÒRIA SIGA JUSTA,
i NO SOLS UN CONTE

FANTASIA ÉS SOMIAR AMB LA IGUALTAT
EN L'ESPORT. LA REALITAT ÉS TREBALLAR
CADA DIA PERQUÈ LES JUGADORES
NO HAGEN DE SOMIAR, SINÓ VIURE-LA

Morvedre:
Handbol
en femení, espai
segur i lluita
per la igualtat

Un club que no només forma esportistes, sinó que transforma l'esport en una eina de reivindicació i empoderament per a les dones.

Ser delegat de l'equip infantil del Balonmano Morvedre m'ha permés viure de primera mà la realitat de l'esport femení i la importància de la coeducació. Aquesta experiència ha sigut un aprenentatge constant sobre les barreres que encara han de superar les jugadores i sobre la necessitat d'un canvi real en la manera de concebre l'esport des d'una perspectiva de gènere.

L'esport com a refugi i eina d'empoderament. Ella mai havia pensat en l'handbol com una opció fins que l'entorn escolar es va tornar hostil. L'assetjament que patia per part d'un grup de companyes la va portar a buscar un espai on poguera ser ella mateixa, on les mirades no foren de menyspreu i on la seua veu no quedara apagada per la por. Va ser sa mare qui, buscant una eixida a aquella situació, li va proposar provar amb l'handbol. Al principi, dubtava: seria capaç d'encabir-se en un equip? Però aquell primer entrenament va ser suficient per a fer-li entendre que allí no havia de demostrar res més que la seua pròpia força.

Amb el temps, ella va descobrir que l'handbol era més que un esport. Era un espai on les dones eren lliures, on la pressió desapareixia en cada passada, en cada gol, en cada celebració col·lectiva. L'equip es va convertir en la seua xarxa de seguretat, un lloc on la paraula "companyonia" no era només un concepte buit, sinó una realitat palpable. La pista d'handbol

va ser l'escenari en què va recuperar la confiança en si mateixa i en les persones que l'envoltaven. Amb cada entrenament, cada partit i cada derrota compartida, va entendre que la seua força no depenia de la validació dels altres, sinó de la seua pròpia convicció.

L'handbol no només li va donar a ella una via d'escapament del bullying, sinó que també li va ensenyar que la força no depén de la capacitat física, sinó de la determinació i el suport mutu. Les jugadores aprenen a donar-se suport les unes a les altres, a créixer juntes i a entendre que la victòria no es mesura només en punts, sinó en la seguretat i la confiança que es construeix en el camí. Històries com les d'ella les repeteixen en altres jugadores que, gràcies a l'esport, troben el seu lloc i la seua veu.

Contra els estereotips de gènere.

Una de les primeres dificultats amb què es troben les jugadores és la persistència d'idees preconcebudes sobre la seua capacitat i competitivitat. Comentaris com "l'esport femení té menys ritme" o la manca de cobertura mediàtica reforcen la percepció que les jugadores tenen menys visibilitat i reconeixement. Però la realitat és que qualsevol equip format per jugadores demostra la mateixa entrega, talent i disciplina que qualsevol altre.

Com a delegat, he impulsat dinàmiques que trenquen amb aquests estereotips, donant suport a les jugadores perquè es reconeguen com a referents dins del seu propi equip i per demostrar que el seu esforç té el mateix valor que el de qualsevol altra esportista.

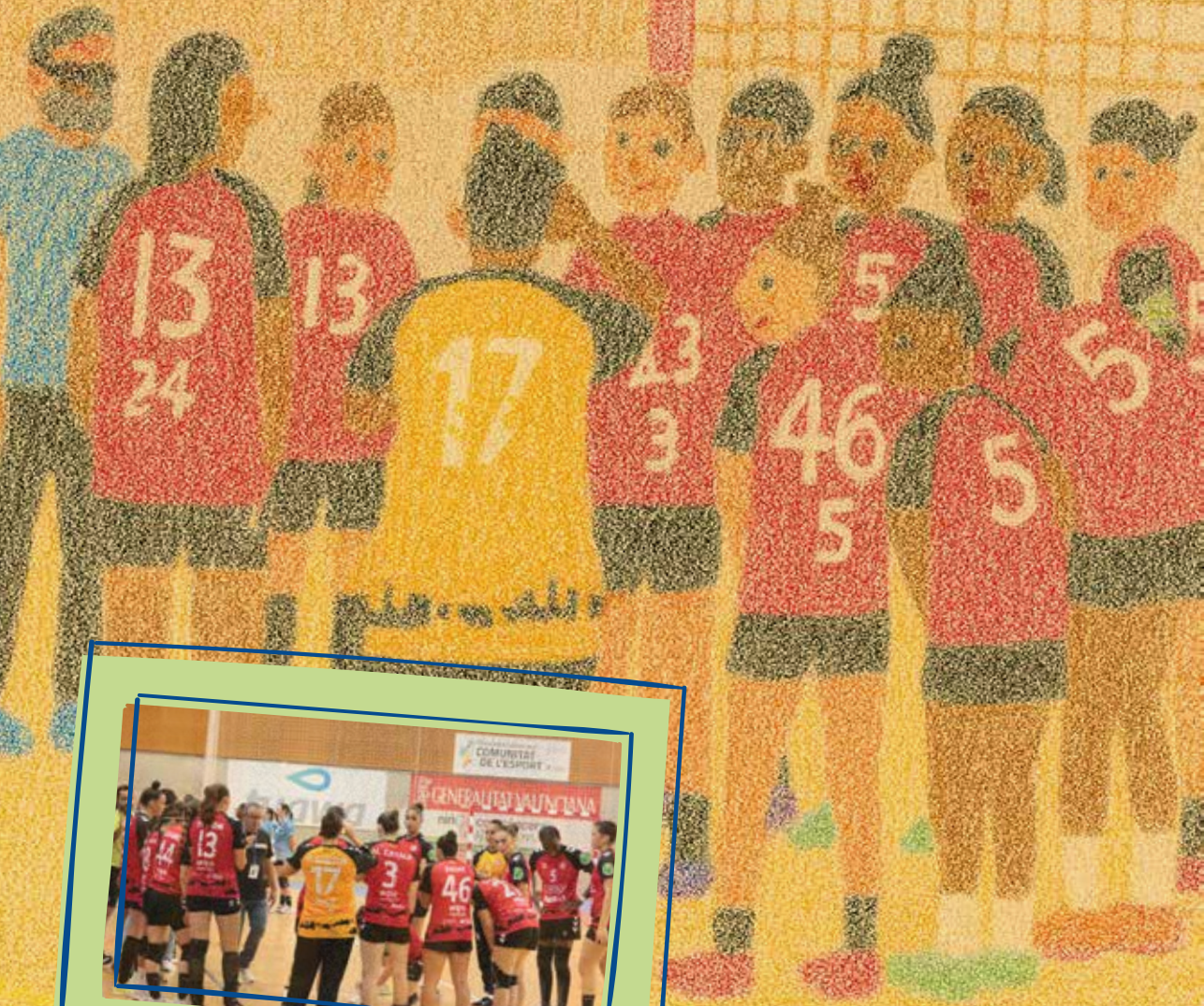
Promoció d'un model d'entrenament inclusiu. Els entrenaments mixtos entre categories han sigut una aposta fonamental per garantir que totes les jugadores tinguen les mateixes oportunitats de joc i desenvolupament. A més, hem reforçat estratègies per a promoure el lideratge femení dins de l'equip, assegurant-nos que cada jugadora se sent protagonista del seu procés esportiu amb ajuda d'una psicòloga esportiva.

S'ha fomentat la presa de decisions conjuntes, evitant que les jugadores siguen relegades a un segon pla. Amb aquesta aposta per la coeducació, hem vist com les jugadores guanyen confiança i es reconeixen com a esportistes amb capacitat per a competir al màxim nivell. Aquest canvi no és immediat, però sí transformador: quan les jugadores senten que el seu paper dins de l'equip és fonamental, comencen a jugar amb més seguretat i compromís.

Un altre aspecte clau és el treball psicològic i de reforç positiu dins de l'equip. No es tracta només d'entrenar habilitats tècniques, sinó de generar una mentalitat forta, lliure de dubtes derivats dels estereotips socials. Les jugadores han de sentir que no necessiten demostrar constantment la seua vàlua, sinó que la seua presència en la pista és suficient per a validar-ne la seua capacitat. A través de sessions de motivació i dinàmiques de grup, hem aconseguit que moltes esportistes que arribaven amb inseguretats les transformaren en impuls per a competir.

GENERALITAT
VALENCIANA

COMUNITAT
DE L'ESPORT

La responsabilitat del club, entrenadores i famílies. La construcció d'un esport més igualitari no depèn només de les jugadores, sinó també del club, de les entrenadores i de les famílies. La sensibilització és essencial perquè la coeducació impregne tota l'estructura esportiva i no es quede només en la pista de joc. És necessari un compromís col·lectiu que incloga totes les persones implicades en el desenvolupament de l'handbol femení.

Les entrenadores han de ser referents en aquest canvi, generant dinàmiques inclusives i garantint que cada jugadora se senta valorada pel seu talent i no per expectatives condicionades pel gènere. Per això, la formació en perspectiva de gènere per a entrenadores és una necessitat urgent. No n'hi ha prou amb la voluntat de canvi, cal proporcionar eines pràctiques i materials pedagògics perquè les entrenadores puguen aplicar amb eficàcia aquesta transformació dins dels seus equips.

Les famílies també hi tenen un paper fonamental, ja que les seues actituds i comentaris poden influir en la percepció que tenen les jugadores sobre la seua pròpia vàlua. Quan les famílies donen suport a les filles amb la mateixa energia que ho fan amb els seus fills, s'estan trencant barreres invisibles que afecten la continuïtat de les jugadores en l'esport. A més, és crucial que des de la base es treballi una educació que no diferencie entre esports "de xics" i "de xiques", per tal de fomentar així la participació equitativa.

La necessitat de crear referents femenins en l'esport. Un dels grans reptes de l'handbol femení és la falta de referents visibles que inspiren les noves generacions de jugadores. La presència de dones en l'esport d'elit no sols és necessària per a garantir la representació, sinó també per a demostrar que les jugadores tenen el mateix talent, esforç i capacitat de competició que qualsevol altra esportista. Quan les xiquetes veuen dones liderant equips, marcant gols decisius o dirigint entrenaments, es creen models en què poden veure's reflectides i es trenca amb la idea que l'esport femení és secundari.

És imprescindible que es dediquen esforços a donar visibilitat a les jugadores que han fet història en l'handbol. Referents com Alexandra Nascimento, Marta Mangué o Cristina Neagu han sigut exemple de lluita i dedicació, demostrant que l'handbol femení té la mateixa capacitat de generar espectacularitat i competència. No obstant això, la difusió dels seus assoliments no té el mateix impacte mediàtic que el dels jugadors masculins.

A casa tenim un cas d'èxit, Shandy Barbosa és molt més que una llegenda de l'handbol: és un referent de superació, diversitat i compromís. Nascuda a Lisboa i amb arrels caboverdianes, va triar representar la Selecció Espanyola, amb la qual ha aconseguit fites històriques com dues medalles de plata en competicions internacionals. La seua trajectòria, que inclou clubs de primer nivell i una etapa molt significativa al Balonmano

Morvedre de Sagunt, ha inspirat generacions senceres d'esportistes, especialment dones i joves racialitzades. Després de retirar-se als Jocs Olímpics de París 2024, va tornar a les pistes amb el club italià Erice, amb el qual va guanyar la Copa d'Itàlia el 2025. El seu exemple trenca estereotips i demostra que el talent, la perseverança i la passió poden obrir camins, fins i tot en un món esportiu sovint marcat per les desigualtats. Shandy representa la força de les identitats múltiples i la importància de tindre referents diversos en l'esport i en la societat.

A més, la visibilització de jugadores i entrenadores en els mitjans de comunicació i en les institucions esportives és fonamental per a normalitzar la presència de les dones en l'handbol. Encara hui dia, les retransmissions i la cobertura de competicions femenines són menors, fet que perpetua la desigualtat en el reconeixement esportiu. Donar espai a les jugadores en els mitjans i en les estructures federatives permet que la seua trajectòria siga valorada i que es consolide una cultura esportiva basada en la igualtat.

Els reptes com a nou president del club. Com a nou president del club, assumir el lideratge del Balonmano Morvedre és un repte que va més enllà de la gestió esportiva. La nostra aposta per convertir l'handbol en un espai segur i igualitari exigeix un compromís ferm i accions concretes que garantisquen que totes les jugadores es troben en un entorn lliure de discriminació i violència. Ja hem establert les bases amb la consolidació de Morvedre com un espai violeta,

una iniciativa que reforça el respecte i la seguretat de les esportistes, però encara queda molt de camí per recórrer.

Un dels principals reptes és la consolidació d'un protocol real contra qualsevol forma de violència de gènere, masclisme o discriminació dins del club. No basta amb el reconeixement simbòlic de Morvedre com a espai violeta; hem d'implementar mesures efectives perquè qualsevol situació de desigualtat o assetjament siga detectada i abordada de manera immediata.

També és imprescindible continuar treballant en la visibilització del nostre equip femení. Hem de garantir que les jugadores tinguen les mateixes oportunitats de reconeixement, accés a patrocinis i suport institucional per a reforçar la seua presència en l'escena esportiva.

Vull impulsar una estructura esportiva basada en la inclusió, on qualsevol xiqueta que vulga jugar a handbol trobe en Morvedre un lloc segur i acollidor. Convertir Morvedre en un model de coeducació esportiva és el nostre gran objectiu, i com a president, treballaré perquè aquest projecte es consolide i perdure en el temps.

Una reflexió final. Vull destacar una frase inspiradora d'Anja Andersen, una de les millors jugadores d'handbol de tots els temps: "L'handbol no és només un esport, és una manera de viure, de lluitar i de creure en una mateixa." Aquesta idea resumeix perfectament el que volem aconseguir a Morvedre: un espai on cada jugadora se senta forta, capaç i respectada, tant dins com fora de la pista.

PARC
SAGUNT

B
C R

EN XARXES LA FANTASIA TÉ FILTRES
I RETOCS. CREA UNA REALITAT DE COSSOS
INASSOLIBLES. CAL ACCEPTAR I CELEBRAR
CADA COS, SENSE FILTRES NI DATA
DE CADUCITAT.

Despertar
de l'encanteri:
els contes
que ens van contar
i les veritats
que descobrim

Laura Antoni i Piedad

Llicenciada en Criminologia

CE3 en escola de mares i pares i consultoria

d'igualtat AnDr

En un regne de fantasia anomenat “Llumsqueenceguen”, les històries d’amor brillaven com a cuques de llum en una nit d’estiu. Les pel·lícules i els contes populars dibuixaven als i les protagonistes com dos ànimes destinades a estar juntes, superant qualsevol obstacle amb gestos simples però magnificats: una mirada que ho diu tot, un bes que canvia el destí i promeses eternes escrites en el cel. En aquest món, les parelles perfectes semblaven invencibles i, quan sorgia un conflicte, era un malentès que es resolía amb un gest romàntic i un “sol tu pots salvar-me”. Així, molts i moltes joves aprenien el llenguatge de l’amor a través d’aquestes històries lluminoses, creient que la intensitat d’una relació veritable, es mesurava pel drama, l’obediència cega o la possessivitat vetlada.

Pel·lícules com “La bella i la Bèstia”

on la tassa, Lumierei la tetera li demanaven a Bella que aguantara, que el poder del canvi estava en ella, i així el maltractador es convertia en un príncep bonic i encantador, que feia oblidar el passat d’una bèstia que la castigava a no menjar, a vestir-se amb la roba que ell decidia, l’aïllava de la seua família...l’amor tot el pot li deien.

Però “Llumsqueenceguen” també tenia ombres.

En els carrerons del regne, deien que la presència d’un guardià possessiu, disfressat de protecció, era senyal d’amor veritable. Un amic que deia “només vull el millor per a tu” i després limitava el seu temps, les seues amistats

o les seues decisions, era presentat com un company d'equip, quan en realitat era una barrera que estrenyia l'espai personal. En les cròniques de la ciutat, la gelosia era retratada com una forma d'ardor romàntic: “si t'estima, et vigila”, “sempre vol saber on estàs” o “et prohibix unes certes coses per a cuidar-te”. Estes idees, tan subtils com una brisa, podien confondre als joves que encara no havien après a distingir entre cura sana i control.

També els feien creure que eren mitges taronges a la recerca d'una meitat que els completara, creant un objectiu: buscar l'altra meitat amb la qual em senta completa la resta de la vida. Que compartirà les meues aficions, els seus “grillons” seran com els meus... pensaven.

La realitat, no obstant això, tenia el seu propi mapa. En la vida real, una relació sana entre adolescents s'assembla més a dos exploradors que es donen suport mútuament en un bosc ple de noves vivències: es comuniquen clarament, respecten límits, accepten que cadascun té el seu propi món i les seues amistats. Un conflicte es resol amb conversa, empatia i espai per a respirar, no amb amenaces vetlades ni càstigs. L'amor no és una contrasenya per a dominar a l'altre, sinó un acord de cura mútua: “et done suport, però també et dic quan em fa mal” i “necessite temps per a mi, i tu també ho necessites”.

En este món real, la confiança no és donar les contrasenyes del telèfon perquè lliges els meus missatges i controles els meus grups; la confiança

real és creure en què estàs amb mi perquè em vols, em respectes i si m'enganyes: fum que espurneja. Ja trobaré a qui si ho faça.

És crucial desarmar la idea que l'amor tòxic és romàntic. En l'adolescència, la pressió d'encaixar en una narrativa heroica pot fer que s'ignore el senyal d'alarma: quan et sents confós, insegur, o menyspreat, quan les decisions importants te les pren l'altra persona o quan el respecte propi s'afeblix, aquestes són senyals reals d'alarma. Cap història ha de justificar límits que apaguen la teua identitat, la teua autonomia o la teua seguretat.

La fantasia pot conviure amb la realitat si aprenem a separar la lluentor de la il·lusió de la veritat de la cura. Els contes poden ensenyar-nos a somiar, però la vida real exigix límits clars, comunicació honesta i respecte. Parlar amb amics, familiars o un professional sobre què sents és tan valuós com qualsevol final feliç en una pel·lícula.

En suma, les relacions adolescents poden ser intenses i màgiques sense ser tòxiques. El veritable encanteri és el respecte, la llibertat compartida i la confiança que cadascun mereix una relació que faça créixer, no una que t'aprete ni t'encongisca.

FUTBOL, EL SOMNI
D'UNA XIQUETA
QUE MAI
VA ACCEPTAR UN NO

Una història de futbol

Jéssica Saez i Ortega

a

Als anys 90, el futbol era territori d'hòmens. Els equips femenins eren quasi inexistents i les xiquetes que somiaven amb una pilota als peus havien de lluitar contra prejudicis, comentaris i silencis. Però, en fer els cinc anys, després que diversos equips dels pobles de la rodalia (inclòs el del seu lloc de naixement) la rebutjaren per ser una xica, Maite Casas va decidir que ningú li diria on podia o no podia jugar i no va desistir per aconseguir el seu somni. Per fi, en l'equip del seu poble, Rafelbunyol, li van donar una oportunitat. Va entrar al camp amb els xics, competint d'igual a igual i demostrant que el talent no entén de gènere.

Als 13 anys, després d'un partit, el Llevant va voler fitxar-la i va començar a escriure una història que trencaria motles: va arribar a professionalitzar-se i a vestir la samarreta de la Selecció Valenciana i la de la Selecció Espanyola Sub-19, demostrant que els somnis són més forts que qualsevol barrera.

Hui, Maite ens obri el seu cor per a parlar de lluita, sacrifici i resiliència. De com va fer front al masclisme, del que significa aconseguir l'elit i de com s'aprén a començar de nou quan una lesió t'arranca de colp allò per què ho has donat tot.

Aquesta és la història de Maite Casas. Una història de futbol, però, sobretot, una història de superació.

**Als anys 90 no hi havia equips femenins prop...
Com t'afectava que no et deixaren jugar per ser xica?**

Sentia una mescla de ràbia i impotència, perquè sabia que podia competir al mateix nivell que els xics en el futbol. Així i tot, mai em vaig rendir. En el fons sempre vaig tindre la certesa que algun dia aconseguiria jugar d'igual a igual.

Qui va ser la persona que més suport et va donar quan tots deien “això no és per a xiquetes”?

La persona que sempre em va donar suport en el meu somni de jugar al futbol i que em va ensenyar a no rendir-me mai va ser mon pare. Ell va creure en mi quan pocs ho feien, em va animar a continuar lluitant i em va recordar que la passió i la constància estan per damunt de qualsevol obstacle.

Com era entrenar en un món tan masculinitzat?

Hi havia comentaris, mirades, pressions?

Entrenar amb xics mai va ser una pressió per a mi; al contrari: em tractaven bé i em sentia una més de l'equip. No obstant això, hi havia moments en què no podia evitar sentir-me un poc exclosa. Mentre ells compartien les victòries, les rialles i les converses al vestidor, jo em canviava sola en un bany a part, sense poder viure eixos instants que també formen part del futbol.

Què vas sentir el dia que el Llevant et va fitxar?

Va ser un “per fi” o un “ara comença tot”?

Quan em va fitxar el Llevant Femení, amb només 13 anys, vaig sentir una mescla d'alegria i orgull.

Va ser com rebre el reconeixement a tot l'esforç, i entendre que eixos huit anys de lluita havien valgut la pena.

Què va significar per a tu vestir samarretes tan importants com la de la Selecció Valenciana i l'Espanyola Sub-19?

Vestir la samarreta de la Selecció Valenciana i, més tard, la de la Selecció Espanyola Sub-19 va ser com viure un somni del qual mai vols despertar-te. Mai vaig imaginar que arribaria tan lluny... Jo només entrenava, dia rere dia, ho donava tot de mi, perquè soc així: apassionada, incansable i enamorada del futbol. Quan em van fitxar, va ser un instant que va quedar gravat en el meu cor. L'emoció em recorria per complet, i l'orgull em feia recordar cada sacrifici, cada caiguda i cada lluita que m'havien portat fins a eixe moment.

Ser dona en un esport encara dominat per xics va fer que tot fora encara més especial. Cada entrenament, cada partit i cada esforç era un pas més per a demostrar que les xiques també podem somiar en gran, competir al màxim nivell i obrir el nostre propi camí. Tot havia valgut la pena, i vaig saber que estava exactament on havia d'estar.

Quan mires enrere, què et va costar més: l'esforç físic o la lluita mental per sentir-te respectada?

Si mire enrere, jo sé quant em va costar fer cada pas, tan físicament com mentalment. Cada partit era una batalla no sols contra el rival, sinó contra els qui no creien que una xica poguera estar

ahí. Recorde àrbitres i persones que em cridaven que no hauria de jugar, que el meu lloc era fent labors de casa. I, així i tot, mai vaig deixar que les seues paraules em detingueren. Cada partit, cada carrera i cada entrenament era la meua manera de demostrar que la passió, la força i la determinació no tenen gènere. Vaig seguir avant, convertint cada obstacle en impuls, fins a fer realitat el meu somni.

Si compares aquells anys amb l'època l'actual, com creus que ha canviat el futbol femení i quant queda encara per canviar?

Des dels anys 90 fins a hui, el futbol femení ha canviat de manera impressionant: ara hi ha més professionalització, visibilitat, acadèmies, entrenadors especialitzats i acceptació social. Però quan nosaltres jugàvem en Primera Divisió femenina, no cotitzàvem, teníem salaris mínims i moltes vegades lluitàvem només per la passió de jugar, enfrontant-nos a prejudicis i estereotips que ens deien que el nostre lloc no estava en el camp. Hui, encara que s'ha avançat molt, encara queda camí per recórrer: igualtat salarial, cobertura mediàtica plena, oportunitats de lideratge femení i la completa eliminació de barreres culturals. Tot això demostra que l'esforç i la lluita de les que obríem camí ha valgut l'esforç i la dedicació, però que la veritable igualtat encara és un somni que hem de continuar construint.

Com va ser eixir de casa als 18 anys per a seguir la teua carrera professional jugant en el primer equip a Saragossa?

Als 18 anys em va fitxar el Saragossa, i des del primer moment em vaig sentir molt a gust. Vaig tindre l'oportunitat de jugar tots els partits com a titular, gràcies a l'esforç i l'actitud amb què m'entrenava, sempre donant-ho tot perquè en cada partit comptaren amb mi. No obstant això, als tres anys vaig patir una lesió de genoll que em va deixar fora de joc, i van passar tres mesos abans que el club accedira a operar-me, a pesar que era imprescindible per a poder continuar jugant. Vaig haver de plantar-me perquè ja no podia suportar el dolor, i durant tot eixe temps no vaig tindre cap suport del club. La lesió també em va fer perdre l'oportunitat de la crida del Barça, ja que no vaig aconseguir recuperar bé el genoll i vaig passar molt de temps en rehabilitació.

Com vas viure el moment de saber que una lesió t'apartava del futbol professional?

Després d'eixa lesió, vaig sentir ràbia i impotència per no poder recuperar-me com volia, i vaig decidir allunyar-me del futbol per a començar a estudiar. Em vaig adonar que, en eixa època, el futbol femení tenia moltes limitacions i necessitava formar-me per a assegurar el meu futur. A pesar que any rere any continuaven cridant-me des d'equips de Primera i Segona Divisió, la meua vida laboral va començar a prendre un altre rumb: tenia molt clar

que volia centrar-me en el que realment volia estudiar i construir el meu futur fora del camp. Hui en dia, moltes vegades em pregunte què hauria passat si no m'haguera lesionat: on estaria, en quin equip jugaria... Són preguntes que venen amb nostàlgia, però també amb orgull per tot el que vaig aconseguir, malgrat els obstacles.

**“Quan et diuen que no pots,
ací comença el veritable partit”**

Maite Casas va somiar quan li van dir que no podia. Va reaccionar quan li van tancar portes. Va demostrar que el futbol no entén de gèneres, sinó de passió, d'esforç i de talent. La seua carrera podia haver-se truncat per una lesió, però la història no acaba ací. Perquè, encara que ja no porte la samarreta, Maite continua marcant gols... en cada xiqueta que hui pot trepitjar un camp sense demanar permís, en cada dona que s'atreuix a trencar un sostre, en cada persona que decidix no rendir-se.

El futbol li va fer ferides, però també li va donar ales. I hui, gràcies a històries com la seua, el futur del futbol femení és una miqueta més lliure.

Maite, gràcies per obrir camí. I gràcies per recordar-nos que els somnis, quan es lluiten, no entenen de límits.

NO HI HA FICCIÓ QUE JUSTIFIQUE
EL DOLOR. LA REALITAT
DE L'ASSETJAMENT S'ATURA
AMB LA VERITAT: RESPECTE MUTU
I SUPORT INCONDICIONAL.

És el bullying
un problema
social?

Isadora de las Heras i Salinas

Professora de Serveis a la Comunitat i Psicòloga

e

l'assetjament escolar, conegut també amb el terme anglès bullying, s'ha convertit en un dels problemes socials més preocupants dins del sistema educatiu contemporani. Malgrat que sempre ha existit una certa forma de violència entre iguals, en les últimes dècades s'ha fet més visible gràcies a la sensibilització social i a la recerca pedagògica. El bullying es defineix com una forma de violència intencionada, repetida i sostinguda en el temps, exercida per una o diverses persones contra una altra que es troba en una posició de vulnerabilitat o indefensió. El seu objectiu, conscient o inconscient, és sotmetre, humiliar o excloure la víctima dins del grup.

L'escola, que hauria de ser un espai segur i de creixement personal, es pot convertir en un escenari d'angoixa quan apareixen dinàmiques de rebuig, burla o agressió. L'adolescència és una etapa especialment sensible, ja que en ella es construeix la identitat personal i social. L'opinió dels iguals adquireix un pes determinant, i la necessitat de pertànyer al grup pot arribar a ser més forta que qualsevol valor moral individual. Per això, entendre les causes que generen el caldo de cultiu del bullying és fonamental per a prevenir-lo i actuar-hi amb eficàcia.

El bullying no apareix del no-res. Té arrels socials, familiars i institucionals que el fan possible. En primer lloc, hi ha el context familiar. Les famílies que presenten dinàmiques autoritàries o negligents, on la comunicació és escassa o on s'exerceix violència

verbal o física, poden afavorir que els fills reproduïxen eixos patrons de dominació dins l'aula. D'altra banda, també les famílies excessivament permissives poden generar xiquets i xiquetes que no han après a empatitzar amb els altres ni a acceptar límits.

En segon lloc, el context escolar juga un paper essencial. Quan el centre educatiu no promou un clima de convivència positiu, quan el professorat no està format per a detectar els primers signes d'assetjament o quan les normes són confuses i la resposta institucional és lenta, el missatge que reben els estudiants és que "no passa res". L'absència d'una resposta clara reforça el poder dels agressors i incrementa la sensació d'impotència de les víctimes.

El grup de iguals és el tercer element clau. L'adolescència és un període on la necessitat de ser acceptat és vital. Això pot portar molts estudiants a adoptar rols concrets dins del grup: el líder, l'agressor, la víctima o l'espectador. De fet, gran part del problema del bullying no recau únicament en l'agressor, sinó en la passivitat dels espectadors, que amb el seu silenci o rialles legitimen la violència. El grup es converteix així en un escenari on la dominació i la por marquen les relacions.

A tot això s'hi afegeix la influència dels mitjans de comunicació i les xarxes socials, que sovint projecten models de relació basats en la competitivitat, la burla i la banalització del dolor aliè. El ciberbullying n'és una extensió natural: el mòbil i les xarxes permeten continuar l'assetjament fora de l'aula, les vint-i-quatre

hores del dia, sense espais de descans per a la víctima. El cyberbullying és més invisible per als adults, però igualment devastador.

Les conseqüències del bullying són profundes i duradores, especialment en l'etapa adolescent, quan l'autoestima i la identitat estan encara en construcció. Les víctimes solen desenvolupar sentiments de por, inseguretat, tristesa i soledat. El seu rendiment acadèmic baixa, i molts acaben evitant l'escola o mostrant símptomes físics com mal de cap o mal de panxa sense causa mèdica aparent. A llarg termini, poden aparèixer trastorns d'ansietat, depressió, estrès posttraumàtic o ideació suïcida.

Els agressors tampoc en surten indemnes. Encara que a curt termini poden gaudir d'un cert estatus dins del grup, a llarg termini tendeixen a mostrar dificultats d'empatia, problemes de conducta i major risc d'implicar-se en actes delictius o relacions abusives. El bullying, per tant, no només perjudica la víctima, sinó que deforma el desenvolupament emocional tant dels agressors com dels espectadors.

El centre educatiu també pateix conseqüències. Quan es normalitza la violència, el clima escolar es deteriora: es redueix la confiança, la cooperació i el sentit de comunitat. El professorat se sent desbordat i impotent, i l'aprenentatge perd qualitat. El bullying és, en aquest sentit, un fracàs col·lectiu de convivència.

Diversos estudis han demostrat que existeixen diferències notables entre xics i xiques

pel que fa a les formes d'assetjament. Els xics tendeixen a exercir una violència més física o directa: colps, empentes, amenaces o insults oberts. Sovint busquen demostrar poder o reafirmar la seua masculinitat davant del grup. Els rols de gènere tradicionals encara influeixen: l'agressivitat es veu com una manera d'afirmar la força o el lideratge.

Les xiques, en canvi, solen practicar un assetjament relacional o psicològic: difondre rumors, excloure del grup, manipular amistats o ridiculitzar de manera subtil. Aquest tipus d'assetjament és més difícil de detectar perquè no deixa marques visibles, però pot ser igualment o més dolorós. Les xiques víctimes sovint pateixen en silenci, ja que temen que explicar-ho les faça encara més vulnerables.

En els últims anys s'ha observat que les diferències s'estan difuminant a mesura que les xarxes socials esdevenen l'espai principal de relació. Tant xics com xiques utilitzen Internet per a humiliar, burlar-se o difondre continguts ofensius. El ciberbullying no entén de gèneres, però sí que adopta formes específiques: mentre que els xics poden difondre vídeos o imatges humiliants, les xiques solen usar més la paraula escrita, els rumors o l'exclusió digital (no afegir, bloquejar o ignorar en grups).

Per a fer front al bullying cal una actuació integral i sostinguda. No n'hi ha prou amb sancionar els agressors; cal educar emocionalment i socialment tot l'alumnat. La prevenció comença amb la creació d'un clima escolar positiu, on es promoga el respecte,

la cooperació i la diversitat. Els programes de convivència han de formar el professorat en detecció precoç i oferir canals segurs de denúncia per a les víctimes.

L'educació emocional i la mediació escolar són eines poderoses. Ensenyar els joves a identificar les seues emocions, a gestionar la ràbia o la frustració, i a desenvolupar empatia redueix de manera significativa els comportaments violents. També és fonamental implicar les famílies, que han de col·laborar amb l'escola i transmetre valors de respecte i tolerància des de casa.

Finalment, és imprescindible atendre psicològicament tant les víctimes com els agressors. El bullying no es resol només amb càstigs, sinó amb reeducació i reparació.

Les víctimes necessiten recuperar la

confiança i l'autoestima; els agressors, comprendre les conseqüències dels seus actes i aprendre noves formes de relació.

Encreuats feministes

a

quest recull de passatemps feministes està pensat per a treballar la igualtat de gènere, la visibilització de les dones i la reflexió crítica sobre els estereotips.

Joc d'associacions - Referents i àmbits

Uneix cada dona amb el seu camp d'aportació.

1. Frida Kahlo	A. Política i drets humans
2. Marie Curie	B. Ciència
3. Olympe de Gouges	C. Art
4. Clara Campoamor	D. Educació
5. Jane Addams	E. Acció social
6. Malala Yousafzai	F. Drets civils

Bingo feminista

Marca les caselles que complisques.

- He llegit un llibre escrit per una dona.
- He vist una pel·lícula dirigida per una dona.
- Conec què és la bretxa salarial.
- Sé qui era Clara Campoamor.
- He parlat de feminisme a casa.
- He participat en activitats del 8 de març.

Joc d'associacions p. 105 / 1 - 2 - 3 - 4 - 5 - 6 - 7

Sopa de lletres - Dones que van fer història

Busca en la sopa de lletres els noms de dones que van canviar el món.

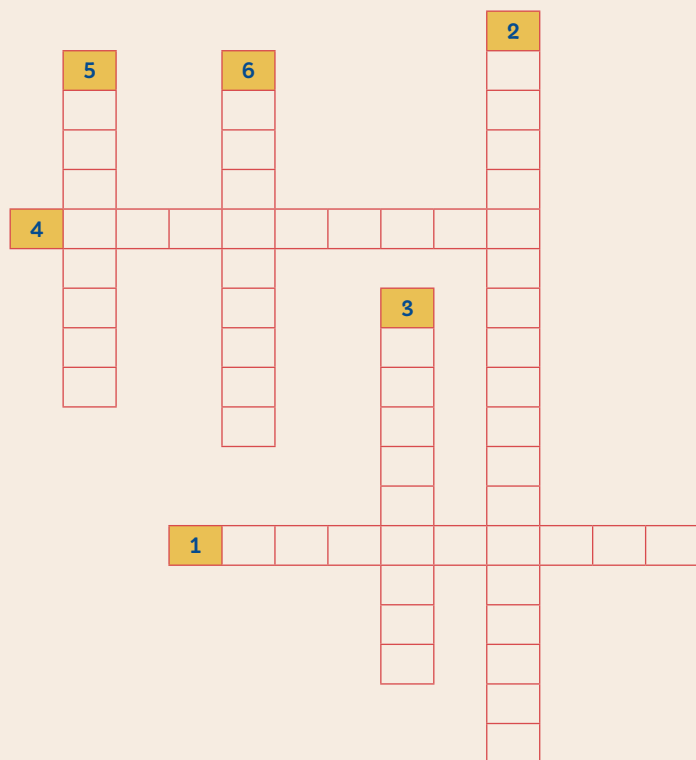
Paraules: Hipà Tia, Malala, Simone, Frida, Clara, Virginia, Rosa, Mariazambrano, Angela, Amelia, Marie, Olympe, Emilia, Carmen, Janeaddams

C	X	T	U	U	J	S	D	R	H	B	G	H	J	N	J	R	Ø	S	A
H	H	J	P	A	J	J	A	U	G	H	D	R	V	C	X	T	B	J	F
V	H	E	F	R	X	J	P	C	V	F	S	S	R	Y	V	J	D	B	O
A	M	D	E	E	F	D	X	E	S	N	L	9	H	C	Y	C	S	J	T
D	A	C	S	F	A	E	M	A	L	A	L	A	D	D	E	A	G	D	X
E	R	D	Q	D	R	A	C	L	X	R	E	J	B	F	D	S	D	D	C
C	J	Q	A	D	X	J	K	F	M	V	J	R	G	J	N	J	A	S	R
C	A	T	S	Ø	E	E	D	S	S	V	V	Ø	F	R	C	M	D	J	W
E	Z	D	E	G	C	D	E	A	C	U	D	V	A	J	E	Ø	V	J	D
D	A	U	D	V	P	C	V	M	Q	U	C	D	A	R	F	N	C	A	E
C	M	E	J	D	E	M	J	E	A	A	E	V	T	W	C	E	Y	J	A
N	B	J	F	Ø	D	R	E	L	E	R	E	A	C	B	J	C	E	A	D
J	R	F	C	P	K	F	P	F	C	Y	J	M	W	T	J	J	Q	T	Ø
J	A	Ø	A	L	D	A	A	M	J	U	Y	E	S	E	E	C	F	M	P
B	N	C	R	C	A	F	N	A	D	Ø	Ø	L	Y	M	P	E	R	D	A
S	D	G	M	D	M	R	P	E	A	P	D	J	C	U	Y	A	D	A	Q
Ø	C	T	E	C	E	M	A	N	G	E	L	A	V	E	C	E	B	R	T
E	J	A	N	E	A	D	D	A	M	S	Z	F	E	U	C	S	Y	H	C
Z	Y	M	D	A	V	R	K	J	A	K	P	S	V	E	M	J	L	J	A
D	A	Y	K	L	E	A	B	J	U	P	H	S	F	J	S	F	H	U	K

Crucigrama - Paraules per la igualtat

Ompli el crucigrama amb les paraules correctes segons les definicions.

1. Actitud que busca la igualtat entre dones i homes.
2. Repartiment just de tasques i responsabilitats.
3. Violència exercida contra les dones.
4. Lluita col·lectiva per aconseguir drets igualitaris.
5. Absència d'estereotips o discriminacions.
6. Persona que defensa els drets de les dones.

Crucigrama. 1. Feminisme / 2. Corresponsabilitat / 3. Masclisme / 4. Activisme / 5. Igualtat / 6. Feminista.

Busca i troba de micromasclismes

Llig aquestes frases i marca si amaguen un micromasclisme.

- Les dones condueixen pitjor.
- Els xiquets no ploren.
- Això és un color de xiques.
- Quan et casaràs?
- El futbol és cosa de xics.

Qui és qui? - Dones valencianes inspiradores

Llig les pistes i intenta descobrir de qui parlem.

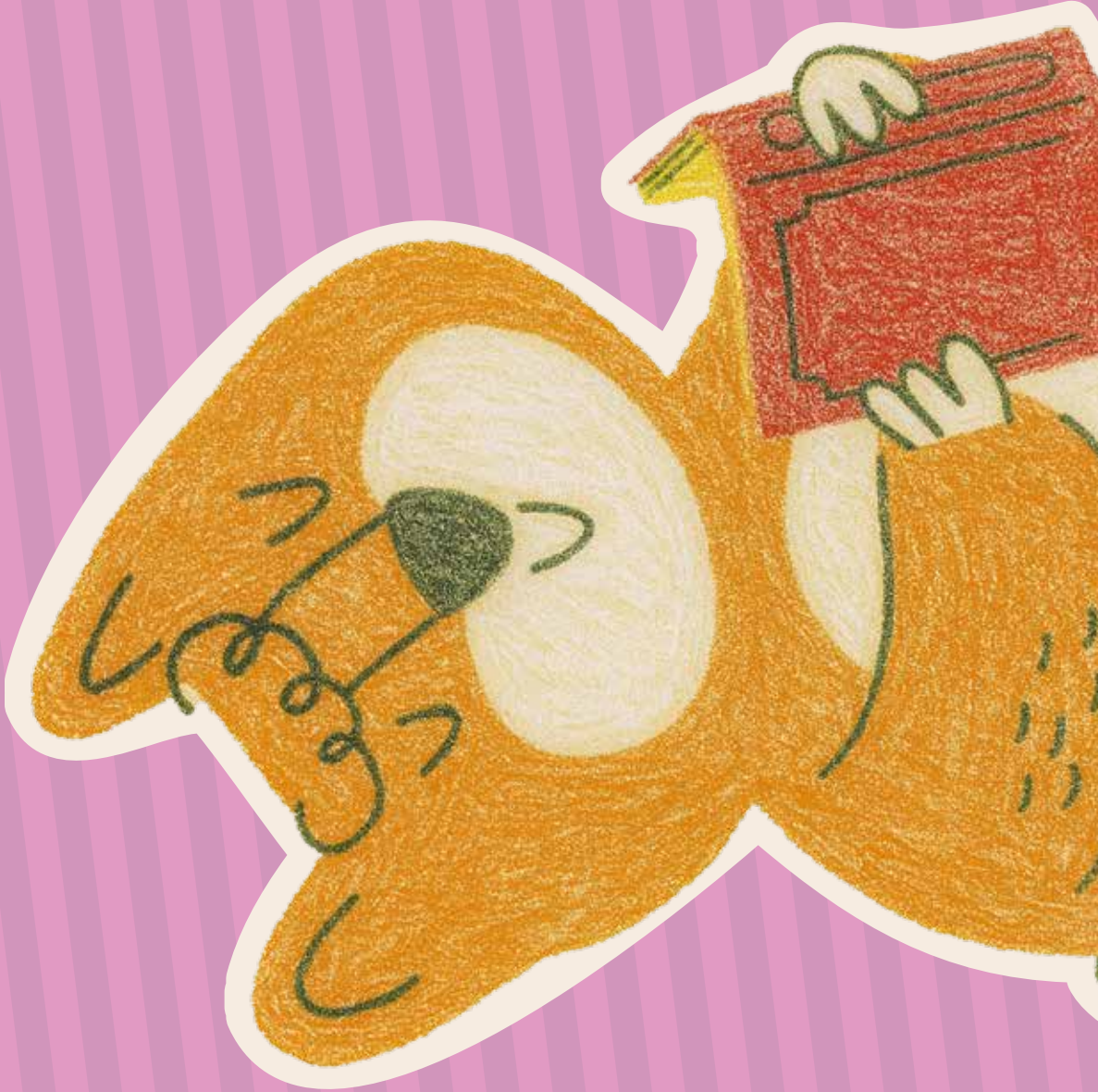
1. Va ser una escriptora del segle XV i autora de 'Vita Christi'.
2. Política i feminista valenciana, ministra de Cultura als anys 90.
3. Activista socialista i escriptora del primer terç del segle XX.
4. Activista feminista i LGTBI, nascuda a Terrassa i criada a València.

Jeroglífics i endevinalles feministes

Endevina la resposta:

«Sense mi no hi ha igualtat, visc en les cases i als carrers, i lluite per la llibertat. Qui sóc?»

Qui és qui? 1. Isabel de Villena / 2. Govern Ribera / 3. Maria Cambrils / 4. Empar Pineda
Jeroglífics i endevinalles feministes La dona empoderada

LA NOSTRA FALLA ÉS PURA FANTASIA,
PERÒ PERQUÈ SIGA AIXÍ NECESSEM AJUDANTS.
ACÍ TENIM ALS QUI ENS AJUDEN A CONVERTIR
EL NOSTRE SOMNI, CADA EXERCICI FALLER,
EN REALITAT.

Urky

Bar Restaurante

Isla Córcega, 54
46520 PUERTO SAGUNTO (Valencia)
urkydos@gmail.com

Tel. 96 267 91 30
96 267 25 76

Martinez & Rueda

Clínica Dental

10º ANIVERSARIO

Soluciones para toda la familia

COMPROMETIDOS CON TU SALUD BUCODENTAL Y ESTÉTICA

Especialistas en:
DISEÑO DE SONRISA
CARILLAS
IMPLANTOLOGÍA
ORTODONCIA
ORTODONCIA INVISIBLE

Y también:
Estética Dental
Endodoncia
Periodoncia
Blanqueamiento
Odontología General

FINANCIACIÓN HASTA 24 MESES SIN INTERESES*

* PREVIA APROBACIÓN BANCARIA

MR Nuestra filosofía se basa en ofrecer tratamientos de calidad

1ª VISITA + ESTUDIO + DIAGNÓSTICO ¡GRATIS!

La Clínica Martínez & Rueda te da la opción de acceder a los tratamientos más actuales y de máxima calidad, con la más avanzada tecnología. No te pierdas esta oportunidad y visita nos con compromiso.

ORTODONCIA **ORTODONCIA INVISIBLE** **IMPLANTES**

1º VISITA + ESTUDIO + DIAGNÓSTICO ¡GRATIS!

¡PREGUNTA EN CLÍNICA SIN COMPROMISO!

Dirección	Horario	Contacto
Calle Rey Alfonso XII, 1 Bajo Puerto de Sagunt, Valencia	Lunes: 9:30h - 17:00h Martes & Jueves: Mañana: 9:30h - 14:00h Tarde: 16:00h - 19:00h Viernes: 9:30h - 17:00h Atención a domicilio (de sagunt)	961 183 192 611 626 083

C/del Rei Alfons XII, 1
46520 Port de Sagunt
Valencia
961 183 192

ortopedia formulación magistral homeopatía

C/ Isla de Córcega, 12 Puerto de Sagunto 46520
T. 962 676 123 farmaciacontellvals@gmail.com

maquillaje social / maquillaje con aerógrafo / maquillaje audiovisual
peinado y maquillaje de fallera / especial novias
servicio a domicilio

tratamientos faciales y corporales
radiofrecuencia / presoterapia

T. 669 142 882 / tinalcaide@gmail.com
C/ Vent de Tramuntana, 26 3-6 Puerto de Sagunto
 carmenalcaide.makeup

aguas de marzo®

TRADICIÓN FAMILIAR
EN INDUMENTARIA VALENCIANA DESDE 1948

CIRILO AMORÓS 13, 46004 VALENCIA

96 328 80 12

EMAIL@AGUASDEMARZO.ES

WWW.AGUASDEMARZO.COM

BAR RESTAURANTE
TITO NATACHA
COMIDA CASERA

TITO NATACHA

BAR RESTAURANTE · COMIDAS CASERAS
MENÚS · ALMUERZOS POPULARES · CENAS

Telf. 96 269 00 33

C/ Isla Mallorca, 13 46520 PUERTO de SAGUNTO

CENTRO IMPRESION DIGITAL - IMPRENTA RAPIDA

HM Digital

La impresión es lo que cuenta

Fotocopias, Impresión digital, Cartelería pequeño y gran formato, Tarjetones de Boda, bautizo, comunión... Impresión sobre lienzo y papel fotográfico, Sellos caucho, Material de oficina, etc...

Y AHORA DESCUBRE
MUCHO MÁS EN

Sabor del Monte
by hm digital

www.hmsmileprint.com

C/ Maestrat, nº1 - Puerto Sagunto (Valencia) Telf. 96 267 42 69
<http://www.hmdigital.es> e-mail: administracion@hmdigital.es

C/ Trabajo, 12 • Tel. 962 673 781
Puerto Sagunto (Valencia)

Avda. 9 de Octubre, 71 • Tel. 961 088 389
Puerto Sagunto (Valencia)

C/ Servas de Jesús, 24 • Tel. 964 513 974
Burriana (Castellón)

Avda. Jaime I, 48 • Tel. 964 052 010
Vall d'Uxó (Castellón)

info@sabordelmonte.es • www.sabordelmonte.es
www.facebook.com/sabordelmonte

GRUPO
aico

www.grupoaico.com

Jorge Sanz Andres
Corredor de seguros

TEL.: 963 215 455

aico mediación S.L. - Correduría de Seguros - Clave D.G.S.3-2561

jsanzandres@grupoaico.com

www.piscivalen.es 96 022 98 96

PISCIVALEN
Construimos tus piscinas

LA LYONESA PASTELERÍA

DESDE 1968 OFRECIENDO CALIDAD Y CONFIANZA

SERVICIO DE COMIDA PARA LLEVAR

T. 962 673 331 / 649 696 137

C/ VIRGEN DEL CARMEN, 22 - PUERTO SAGUNTO

Elaboramos cada día el auténtico pan de tu vida,
el pan de tus recuerdos y emociones,
el pan que nos gusta compartir.

Formamos, con amor, nuestras piezas a mano.
Amasamos con harinas de cereales ancestrales
y masa madre de cultivo.

Respetamos los procesos largos de fermentación
para que nuestro pan sea más digestivo y
con auténtico sabor a cereal, mejor conservación y
propiedades organolépticas.

Avda. Nou d'Octubre 22
Puerto de Sagunto

Telf. 962690172
www.lapanaderiadetuvida.es

**VILCERAM,
CONTIGO DESDE
2006**

REFORMAS INTEGRALES
ATENCIÓN PERSONALIZADA
COCINAS A MEDIDA
PINTURA
BAÑOS
AZULEJOS
PORCELÁNICO
VISITA NUESTRA EXPOSICIÓN
DISEÑO 3D PERSONALIZADO

VISITANOS EN:
Tel: 962679970
vilceram@gmail.com
www.vilceram.com
Facebook: Vilceram SL

Av. Arquitecto Alfredo Simó, 34
Pto. Sagunto 46520 Valencia
SPAIN

Horario de 8:30 h. a 21:30 h.

Av. Hispanidad, 19 · 46520 · Puerto de Sagunto (Valencia)

T. 962 670 211 · 685 109 429

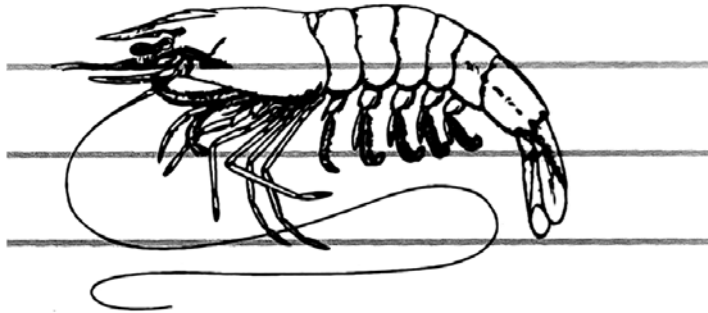
 [facebook.com/farmaolmos](https://www.facebook.com/farmaolmos)

Pub con terraza, música en directo, dj's y buen rollo!!

CL Fundación 79, local 12
46520 PTO SAGUNTO

SLC

(Sé lo que comisteis)

C/ Joan Garcés, 29
FAURA

Héctor y Vero
669 517 070 · 646 776 770

TASCA
BaCCo
Tapas y arroces

Avenida Mediterráneo, 133
46520 Puerto de Sagunto - Valencia

Telf. 617 38 38 28

¿Nos sigues?

Hornos Domingo a leña

HORNO CAFETERÍA PUÇOL. TEL. 96 146 54 46
HORNO BALADRE. TEL. 96 268 27 95
HORNO APRENDICES. TEL. 96 267 32 80
HORNO TRIANGULO. TEL. 96 267 72 15
HORNO VICHITA. TEL. 96 269 09 62
HORNO ROMA. TEL. 96 266 63 94
HORNO CAF. CIRCO ROMANO. TEL. 96 265 47 43

HORNO MERCADO. TEL. 96 267 15 80
HORNO CATALUÑA. TEL. 96 268 21 85
HORNO CAF. EPA. TEL. 96 267 59 26
HORNO AVENIDA. TEL. 96 267 59 49
HORNO CANET. TEL. 96 267 02 02
HORNO MAESTRAT. TEL. 96 269 85 02
H. C. ISLA MENORCA. TEL. 96 267 23 26

Bar Restaurante

Racó de l'Horta, s.l.

Salón Comedor

El Raconet

COCINA NACIONAL SELECTA

C/ Puzol, 13 - 46500 SAGUNTO

Tlf. 266 47 44 - 266 46 22

Encuentra tu estilo!

D-K

MUEBLES D-KORA

Presentando este anuncio
obtendrás el **10%**
de descuento
en todas tus compras.

Oferta no acumulable
a otras promociones o descuentos
Oferta válida hasta el 30/03/2026

Avda. Periodista Azzati, s/n
Puerto Sagunto
962 681 894
dkora123@gmail.com

629 608 273 - Eduardo Escobar
617 436 093 - Vicent Giménez

Plaza Noguera, 4, bajo-derecha
Puerto de Sagunto, 46520 (Valencia)
962 670 990
www.viemobiliario.es
viemobiliario@gmail.com

VALENTIN

Paseo Marítimo Nº1 | Puerto de Sagunto
 BarRestauranteValentin | *962 138 382 | 644 392 162*

Bar - Restaurante - Grocería
rte.valentin@gmail.com

- ◆ Protección en altura
- ◆ Protección de la cabeza
- ◆ Protección ocular
- ◆ Guantes de trabajo
- ◆ Protección auditiva
- ◆ Ropa de trabajo
- ◆ Calzados Seguridad
- ◆ Vestuario Sanitario
- ◆ Protección vías respiratorias
- ◆ Serigrafías y Bordados

C/ Alcalá Galiano Nº 26 - Bajo
Telf. 96 267 61 92 -
e-mail: info@dslvestuario.com
www.dslvestuario.com
46520 Puerto de Sagunto

hermanos
ARELLANO

INSTALACIONES

Fontanería
Calefacción
Aire Acondicionado
Mant. Industrial

EXPOSICIÓN Y VENTA

Saneamientos
Grifería

C/San Pedro, 112 bajo
Pto Sagunto 46520 (VLC)
Telf. y Fax: 962 682 802

info@saneamientosarellano.es
www.saneamientosarellano.es

Cafetería Bocatería Fabiola 107

Av. 9 de octubre, 107

Puerto de Sagunto

NUEVO LOCAL EN AVDA. ARQUITECTO ALFEDRO SIMÓN, 7 - T. 960 236 744

DON PIQUE

• **CERVECERÍA RESTAURANTE** •

Teléfono **96 267 28 41** • donpiquecerveceria@gmail.com
Avda. Mediterráneo, 81 • 46520 • Playa Puerto Sagunto

ZURICH

Zurich España
Compañía de Seguros y Reaseguros S.A.

Avda. Camp de Morvedre, 157 b - PUERTO SAGUNTO (Valencia)
miguel.codem@ono.com - Telf. 96 267 80 01 - Fax 96 268 23 24

OPTICA VORA MAR

SOFÍA MARTÍNEZ PAUL
ÓPTICO - OPTOMETRISTA

C/. Virgen del Carmen, 34
46520 PTO. SAGUNTO (Valencia) e-mail: opticavoramar@gmail.com

 96 268 33 31

Rei

RESTAURANTE - CAFETERÍA

SAN LUIS

- Arroces
- Tapas
- Bocadillos
- Carnes/Pescados

C/ Rei Sant Lluís, 14
46520 Puerto de Sagunto (Valencia)
Teléfono: 96 267 16 54

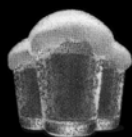
Abierto todos los días
tardes, fines de semana
y festivos mediodía

IÑAKI Restaurante

Tapas, Arroces y
Platos Combinados

C/ Cataluña nº 11-B
46520 Puerto Sagunto

Pedidos para llevar
962 679 378

Taperia
ManSerEle

“Tapas y pinchos - Cocina casera”

Avda. Camp de Morvedre, 2 bajo
46520 Puerto Sagunto
Reservas tel. 961 088 794 / 620 2 42 837

Joyería · Relojería

Maite®

(epicentre

Av. 9 d'Octubre 61
Puerto Sagunto

TRIGO y MIEC

HORNO y BOLLERIA

LUZ STELLA RICO IZAO
Telf.- 639 06 14 23

ESPECIALIDAD en:

- Tortas de ...
 - Tomate
 - Cebolla
 - Salmón
 - Morcilla

AHORA TAMBIEN

- Tartas de ...
 - Melocotón
 - Piña
 - Caramelo
 - Chocolate
 - Cabello de ángel
 - Merengue
 - Fresa

FRIHOSTELERIA SAGUNTO, S.L.

VENTA Y REPARACIÓN DE MAQUINARIA
DE HOSTELERÍA Y ALIMENTACIÓN
FRÍO INDUSTRIAL
SERVICIO TÉCNICO PROPIO

AVDA. ARQUITECTO ALFREDO SIMÓN, 48 - BAJO
46520 PUERTO SAGUNTO - TELF. 96 118 62 88
E-MAIL: frihostel@gmail.com

CHOCOMEL

PASTELERÍA
DEGUSTACIÓN

C/ Isla Menorca, nº 7
46520 - Puerto de Sagunto
Tel.: 96 267 58 70
chocomel-past@ono.com

CAFETERÍA EL CONDE

COOP. SAN FRANCISCO DE BORJA

C/. Gregal, 22 bajo

46520 Pto. de Sagunto

La petite lune

BISUTERIA Y COMPLEMENTOS

@lapetitelunepuertodesagunto

@lapetite_lune_pto

Plaza Mare Nostrum nº 37 bajo

Telf: 645 75 14 68

Disponemos de una gran variedad de complementos: bolsos, carteras, bisutería, pañuelos, cinturones, relojes, paraguas, playa y accesorios para tu día a día...

autoescuela

J. MOTOS

¿Estás pensando en sacarte el carnet o la licencia?

Ven e infórmate de:

- Nuestros Cursos intensivos Multimedia
- Todos los Permisos: AM, A2, A, B, A1
- Teórico en 15 días
- Horarios Flexibles
- Profesor permanente mañana y tarde
- Facilidades en el pago
- Vehículos de Prácticas Audi A3, FORD FOCUS
- **NUOVO** Ciclomotor de marchas, KAWA 125

"PORQUE CONDUCIR NO ES UN JUEGO"

Dáscanos en **facebook**.

Tel. **96 267 92 25** · Avda. Camp de Morvedre, 82

46520 PUERTO SAGUNTO (Valencia)

www.autoescuelajmotos.es

autoescuela

J. MOTOS

Jose E. Motos
Gerente

Tel. y Fax: 96 267 92 25

Avda. Camp de Morvedre, 82

46520 Puerto Sagunto

www.autoescuelajmotos.es

**DESDE 2008
IMPRIMIENDO
CONTIGO**

**CARTUCHOS Y TONERS
COMPATIBLE**

RECARGA DE CARTUCHOS

ORIGINALES

**DISPONEMOS DE TODAS LAS
MARCAS DEL MERCADO A
LOS MEJORES PRECIOS**

**FOTOCOPIAS COLOR Y
BLANCO Y NEGRO**

ENVIO DE FAX

PLASTIFICADO

**IMPRESION DE
CAMISETAS A TODO COLOR**

TELEFONO: 961193124

CORREO: TUTINTASAGUNTO@GMAIL.COM

**ESTAMOS EN: PUERTO DE SAGUNTO
PLAZA SAN JUAN DE RIBERA N°6BAJO**

M2 EUMAPE, SL

Construcción Integral y Obra Civil

Tel: 606.65.94.66

C/ Vent de Marinada 7 Bajo
46.520- Puerto de Sagunto
Valencia

Albañilería en general, instalaciones de Fontanería, Instalaciones de Electricidad, Decoración, Pintura, Revestimientos Interiores y Exteriores, Alicatados, Solados, Pavimentos, Parquet, Escayona fija y desmontable, alisado de paredes, Yeso, Monocapa, Carpintería interior, Carpintería exterior, Trabajos para comunidades, Rehabilitación de fachadas, realización de proyectos para viviendas o Negocio. Tramitación de permisos de obras.

CHAPA Y PINTURA DEL AUTOMOVIL

Autotres

Polígono Industrial Inguinsa

C/ Jerónimo Roure, 47

T. 962 672 653

autotres@hotmail.com

46520 Puerto Sagunto (Valencia)

BEGOÑA QUESADA ARIAS

c/ laminación, 32. A-8 - 46520 Puerto Sagunto

tel./fax: 96 268 32 08 - móvil: 696 609 272

www.motosanpedro.es - contacto@motosanpedro.es

Ciclomotores

Metaciclomotor

caches sin carnet

vehículos de ocasión

Recambios

Diseño ópticas

ESPECIALISTAS EN MODA Y DEPORTE
CUIDAMOS TUS OJOS

Av. Camp de Morvedre, 82 bajo
T. 962 684 050 - W. 601 075 033
Puerto de Sagunto
Instagram @diseno-opticas
www.disenoopticas.es

Con nosotros puedes encontrar:

Menús diarios
Menús de fin de semana
Bocadillos
Despedidas
Cumpleaños
Bodas
Comuniones

C/ Velázquez, 4 (Plaza el Pilar)
Puerto de Sagunto

CHEAP
recambios

HORARIO:
Lunes a Viernes >> 09:00 a 13:30
16:00 a 19:30
Sábados >> 09:00 a 13:00

“ todo para su auto ”

Alfonso Garzón Pérez
GERENTE

666 821 115 cheaprecambios@gmail.com
C/ CHURRUGA, 12 BAJO · 46520 · PUERTO DE SAGUNTO · Tel. 961 18 66 28

+ máxima calidad - mejor precio

CHEAP
recambios

+ mecánica + carrocería + filtros + amortiguadores
+ herramientas + accesorios + baterías + llantas + faros
+ cadenas + tuning + bujías + mantenimiento + frenos

TRIGO Y MIEL

HORNO Y BOGGERIA

-- Isidro --

C/ Buenavista 128 Bajo
46520 · Puerto de Sagunto (Valencia)

Variedad en pan y bollería:

Pan de agua - Pan de soja - Pan rústico - Pan de pueblo
Pan de fibra verde - Torta de tomate - Torta de cebolla
- Torta de verduras - Torta de morrilla - Torta de salmón
- Roscas de sobrasada y embutido/tomate

Especialidad en tartas

- Canela, Manzana, Frutas, Mi hojás
Yema y Trufa
- Catering para fiestas y cumpleaños

Tel. 96 267 42 96

Móvil: 675 203 394 - 657 664 984

C/ Buenavista, 128 Bajo, Pto. de Sagunto (Valencia)

www.hornoymiel.com | hornoy_miel@hotmail.com

FLORISTERÍA Combariza

 floristeriacombariza

 floristeria.combariza

 604 290 643

Avda. de la Hispanidad, 25 - 46520 Puerto de Sagunto

 especies
veterinarios

Vent de Ponent, 2
Puerto de Sagunto, Valencia

Tel.- 96 108 69 22 - 650 449 773

www.unavets.com/especies/es
info.especies@unavets.com

GRANDES ALMACENES

MUEBLES

HR^{NA S.} *reyna*

Atendido por:.....

EXPOSICIÓN:

C/ Periodista Azzati, s/n -Tel. 961067556 - mueblesreyna@hotmail.com

ALMACEN: C/ Alpuente, 6 · 46520 PUERTO SAGUNTO (Valencia)

ATENCIÓN AL CLIENTE: 607 359 608

LA MÁS GRANDE ORGANIZACIÓN VALENCIANA DEL MUEBLE

Bordados
BERTA
Indumentaria Valenciana

C/ Sepúlveda nº 32
46 520 - PTO. SAGUNTO
Tel. 658 521 890
(Valencia)

BAR ~ RESTAURANTE

BASAURI

C/ ISAAC NEWTON 156
POL. IND. SEPES
46.500 SAGUNTO (VALENCIA)

Hojarasca Arte Floral

BY CARMEN GALINDO

6 5 5 5 5 7 5 8 5

**Avenida Mediterraneo nº 61 - Bajo
46 520 - Puerto de Sagunto**

622 50 00 89 - 96 191 8262

CERVECERÍA

El aperitivo

VENT DE GREGAL, 9

PUERTO DE SAGUNTO

DON QUIJOTE

Pinchos · Tapas · Ensaladas · Bocadillos
Variedad de cervezas

TEL. 643 344 620 · C/ Progreso Nº15 Puerto Sagunto

Clínica **V**ilamar **D**ental

Alicia González Generoso
Nuria Brenchat Aguilar
ODONTOLOGAS

Av. Arq. Alfredo Simón, 26-1º-3º
Tfno. 96 267 68 69
vilamar@clinicavilamar.es
46520 Puerto Sagunto (Valencia)

AUTOBOUTIQUE SERVICE CAR & MOTORRAD

ISTA
Especialistas en BMW y MINI

C/ Acería 26 Nave 4
Pol. Industrial Ingruinsa
Puerto de Sagunto
Valencia
96 267 53 86
617 20 46 75

Avda. Ojos Negros 49 A
Pol. Ind. Ingruinsa
46520 Puerto Sagunto
Valencia, España
T: + 34 962 683 085
valencia.sagunto@avis.es

AVIS **Budget**

Talleres Puerto

TALLERES

C/ Nueva 8

Telf / Fax .- 96 267 24 92

EXPOSICIÓN

Avda. Sind. J. Torres Casado, 14
46.520 - Puerto de Sagunto
(Valencia)

Email .- tpuerto@raopel.com

OPEL

ADMINISTRACIÓN Y GESTIÓN DE FINCAS

Yolanda Ortega Benito

Colegiada nº1477

C/Castilla la Mancha Nº10 Bajo 3
C.P. 46.520 Puerto de Sagunto (Valencia)
Tel : 96 267 70 41 Móvil : 652 968 872
Email: yolandaortega39@gmail.com
Web: www.adfyolandaortega.com

Good MARKET

Av. Arquitecto Alfredo Simón 28,
46520 Puerto de Sagunto
Valencia

692 98 93 72

good.market.puerto@gmail.com
goodmarketpuerto.com

Cervecería Galiano

M^o José Torres Palacios
Tel: 696 752 455

Tel. Reservas: 96 118 30 14
www.cerveceriagaliano.com

Avda. Mediterráneo N° 97
46520 · PLAYA Puerto de Sagunto
(Valencia)

Detalles para bodas,
bautizos, comuniones...
Decoración con globos
Figuras tarta nupcial
Mesas dulces

T. 962 677 407 - M. 669 725 754
C/ Canarias, 14 bajo - Puerto Sagunto (Valencia)
totunmon@gmail.com

Síguenos @totunmon1

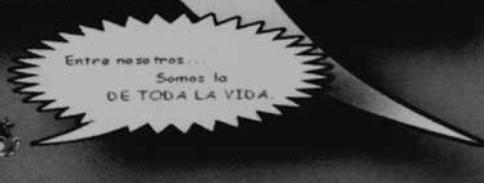
ROSMAR
Indumentaria Valenciana
Trajes Falleros

AVDA.CAMP DE MORVEDRE, 87
PUERTO SAGUNTO
Telf. 96 267 15 75

LAVANDERIA
TINTORERIA
LIMPIEZA EN SECO
LIMPIEZA DE ZAPATOS DE FALLERA
HOSTELERIA
TRAJES REGIONALES, BODA Y
COMUNIÓN
PRENDAS DE PIEL
LIMPIEZA DE ALFOMBRAS

c/ Naranja nº 13
46520 Puerto de Sagunto
(VALENCIA)
Telf.: 96 267 58 24
Lavanderiaflipper@outlook.es

CASUAL

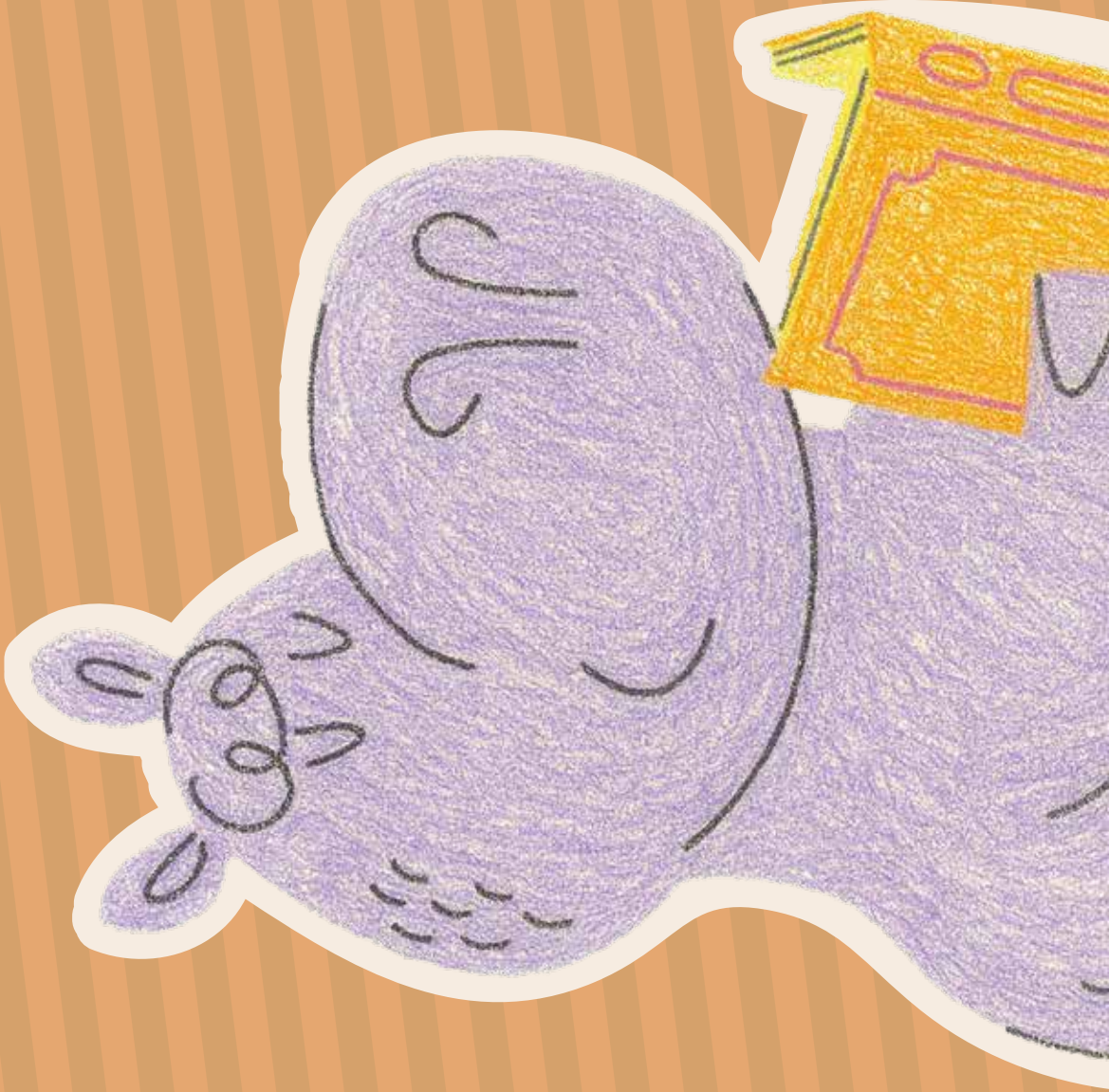
PIZZERÍA GLUTEN FREE

Pizzería Artesana
D'Gea 2.0

Cánovas del Castillo 69, Puerto Sagunto
Reservas: 686 832 194

ACÍ ACABEM EL LLIBRE DE SOMNIS I IL·LUSIONS.
ARA OBRI BÉ ELS ULLS PER A TROBAR LA FANTASIA
AMAGADA EN CADA RACÓ DEL MÓN REAL. RECORDA:
LA REALITAT ÉS EL LLOC ON LA MÀGIA T'ESTÀ
ESPERANT. FELIÇ VIATGE DE TORNADA!

**Maria
Beneyto**

Esriptora
de l'any 2025

Maria Beneyto, la 'Dona forta' de la literatura de postguerra

Proclamada escriptora de l'any 2025 per l'Acadèmia Valenciana de la Llengua quan es complix el centenari del seu naixement.

L'obra de Maria Beneyto s'erigix com un "cresol d'escriptura femenina i feminista", sent una autora pionera en la reivindicació de la dona i la denúncia de la desigualtat a l'Espanya de postguerra. Va ser una figura múltiple i una "rara avis" en un panorama dominat per homes, rebent importants distincions; sent la primera dona a obtenir el Premi de les Lletres Valencianes (Generalitat Valenciana, 1992).

A través de la seua obra, va trencar els models conservadors i va lluitar per un espai d'igualtat i visibilitat per a la dona en la literatura i en la societat. En la seua poesia predominen els tons de denúncia social i reflexió sobre la condició humana.

Se la situa com una de les principals figures de la denominada generació poètica valenciana dels cinquanta, juntament amb Vicent Andrés Estellés, Carmelina Sánchez-Cutillas o Joan Fuster.

S'assegura que sempre va escriure «en defensa dels més humils i dels perdedors i, en la història de la humanitat, una part han sigut les dones». Com a exemple, apareix "La Dona forta" (1967) que és una de les novel·les més interessants publicades en la dècada dels seixanta al País Valencià. D'una manera molt subtil per a evitar la censura, aborda directament el tema de l'emancipació femenina i critica les diverses situacions de la dona, desafiant les convencions socials de l'època i de la societat franquista.

Encara que María Beneyto va morir en 2011, el seu llegat continua viu en la literatura espanyola. La seua poesia continua sent una referència per a aquelles persones interessades en la literatura social i la història de l'Espanya de postguerra. Hui dia, la seua obra és llegida i estudiada en universitats i escoles de literatura.

Un faller amb el cor de mariner

Ramón

1971-2025

enguany, en encendre la metxa, alçarem la mirada al cel i sentirem l'absència de Ramón.

Ramón no era només un faller; era un home de mar, i eixa ànima de mariner la portava a la nostra comissió. Li encantava contar històries de navegació, de com havia solcat mars i conegut ports llunyans. I cadascuna d'eixes anècdotes, contades amb la seua veu inconfusible, ens ancorava més a la tradició i a la germanor.

La seua passió per la mar sols era comparable a la seua passió per la festa i per la Falla Els Vents.

Hui, els nostres somnis ens porten el record de les seues paraules i el seu somriure. Ramón, has salpat cap a l'últim viatge i el buit que deixes en la nostra falla és profund i inesborrable. Sabem que allà on estigues, continues sent el millor narrador d'històries. "Que l'olor de pólvora i de salnitre t'acompanye. Gràcies per compartir la teua vida i les teues mars". La teua falla et recorda i t'honra.

Agraïments

a

Ana, per traduir i corregir sense descans,
i per regalar-nos també el seu art a l'hora d'escriure.

A Mònica per pujar-te al carro de la crítica
i per ser sincera en tot moment davant les meues propostes,
sempre incondicional.

A Salva, per ajudar-me amb tota
la part informàtica, eixe món tan desconegut
per a mi i que tu fas tan fàcil.

A Yas, la meua antecessora, pel seu treball
en exercicis anteriors, perquè ha deixat una guia
que m'ha servit de far per poder traure endavant este
llibret. I per cada resposta, orientació i paciència davant
de les meues mil dubtes.

A M.ª Luisa i Eli, per les seues llistes, les seues fotos
i eixa memòria infinita que tant ens salva sempre.

A Miquel, de Yogur de Fresa, per la seua paciència
amb els meus àudios i drames, i per saber plasmar
a la perfecció les meues idees més boges.

A cada persona que ha dedicat el seu temps
per a escriure un article i enriquir el nostre llibret, així
com a totes aquelles que han fet de pont perquè això fóra
possible.

A cada anunciament i persona associada, per donar
suport al nostre projecte; sou una part fonamental
que ens permet fer-lo realitat.

A la Parròquia José Obrero,
per facilitar-nos un espai on guardar el material necessari
per a totes les activitats que preparem amb tanta il·lusió.

I a tota la Comissió de la Falla Els Vents,
per confiar en mi. Espere de tot cor que vos agrade, perquè
està fet amb el màxim cuidat, carinyo i dedicació possible.

SAGUNTO CASH

CASH & CARRY

*Calidad, ahorro y atención
a nuestros clientes*

 96 187 23 11

 administracion@saguntocash.com

**C/ Aceria 27B Pol. Ind. Ingruinsa
Pto de Sagunto (Valencia)**

**Horario de atención al público
9.00h. a 14.00h - 16.00h. a 19.00h.
Los sábados de 9.00h. a 14.00h.**

*Un glaciar en tu zumo
de cebada*

El Cortijo Andaluz

Para tapeo y picoteo

Av. Mediterráneo, 85 (Playa Puerto de Sagunto)
Tels.: 609 887 537 - 96 118 30 20

ÚLTIMO EPISODIO

SOTA - 5 CLASES DE RACIONES

CABALLO - 10 MOLLETES DIFERENTES

REY - EL GLACIAR EN TU CERVEZA

